

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 12C/79/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111211498
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Vozárová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2111211498.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Monikou Vozárovou v právnej veci žalobcu: N. S. W., narodený XX.XX.XXXX, bytom H., V. Y. XX, zastúpeného advokátom: JUDr. Dušan Kubáni, Piešťany, Teplická 2251/121, proti žalovanému: Stredná priemyselná škola dopravná Trnava, Študentská 23, Trnava, zastúpenému advokátom: JUDr. Tatiana Chrenková, Piešťany, A. Trajana 12, o určenie neplatnosti výpovede, takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa zamietá.
- II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
- III. O náhrade trov konania štátu súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 23.05.2011, doručenu súdu dňa 23.05.2011, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že výpoveď daná žalobcovi listom žalovaného zo dňa 13.12.2010 je neplatná. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným je v pracovnom pomere na základe pracovnej zmluvy zo dňa 02.09.1987 a pracuje u žalovaného ako učiteľ strednej školy. Prípisom "Výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. d), bod 1, ods. 2 písm. b) Zákonníka práce zo dňa 13.12.2010", ktorá bola žalobcovi doručená dňa 14.12.2010, oznámil žalovaný, že dáva žalobcovi výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. d), bod 1, ods. 2 písm. b) Zákonníka práce pre nesplnenie predpokladov na výkon dohodnutej práce, ktorú výpoveď odôvodnil tým, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená pracovná zmluva na výkon pracovnej činnosti učiteľa dielenských cvičení, v súčasnosti učiteľa strednej školy, dňom 1.11.2009 nadobudol účinnosť zákon č. 317/2009 Z.z., ktorý stanovuje okrem iného základné kvalifikačné predpoklady na výkon pedagogickej činnosti, na vyučovanie predmetov prax a praktické cvičenia v študijných odboroch 3739 6 elektrotechnika v doprave a telekomunikáciách a 3765 6 technika a prevádzka dopravy, je požadované vzdelanie najmenej vysokoškolského II. stupňa. Pracovný pomer žalobcu u žalovaného sa mal podľa prípisu skončiť dňa 31.03.2011. Žalobca s touto výpoveďou ani jej dôvodmi nesúhlasí. Podľa žalobcu mu žalovaný neponúkol inú vhodnú prácu, hoci má možnosť ho zamestnávať inou vhodnou prácou, iba prechod na inú prácu, čo je podľa žalobcu v rozpore s právnymi predpismi. Žalobca poukázal na to, že pre žalovaného okrem práce učiteľa strednej školy, predtým učiteľa odborných predmetov, vykonával aj prácu učiteľa praktického vyučovania mládeže na výchovno - vzdelávaciu činnosť dospelých na základe Francúzsko - slovenskej rámcovej dohody o odbornom vzdelávaní zamestnancov A. A. Y. v H., ktorá bola uzatvorená medzi žalovaným a A. A. Y. H.. Túto činnosť vykonáva žalovaný s uvedeným podnikom doteraz, je o ňu nepretržitý záujem. Túto činnosť žalobca vykonával od 01.09.2004 do 31.12.2007, t.j. do doby uplynutia výpovednej lehoty na základe neplatnej výpovede. Žalobca ďalej poukázal na to, že bol a je na výkon tejto práce, výchovno - vzdelávacej činnosti dospelých zaškolený a kvalifikovaný, má

Osvedčenie - Francúzsku akreditáciu. Predmetná výpoveď má podľa žalobcu formálne ale aj podstatné obsahové nedostatky a je v rozpore s platnými právnymi predpismi. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že na vyučovanie predmetov prax a praktické cvičenia v študijných odboroch 3739 6 elektrotechnika v doprave a telekomunikáciách a 3765 6 technika a prevádzka dopravy, je požadované vzdelanie najmenej vysokoškolského II. stupňa. Tieto predmety s malými úpravami žalobca vyučoval a vyučuje u žalovaného od roku 1987. Žalobca považuje konanie žalovaného proti jeho osobe za účelové, úmyselné, nedobromyseľné s úmyslom mu poškodiť. Žalobca považuje výpoveď za neplatnú.

2. Žalobca k vyjadrenie žalovaného k žalobe uviedol, že žalobca má u žalovaného podľa vyhlášky MŠ SR pracovné zaradenie - zamestnanie č. 2322040 Z.z.- učiteľ odborných predmetov strednej školy a podľa vyhlášky MŠ SR č. 317/2009 Z.z. a č. 417/2009 Z.z. má žalobca u žalovaného od roku 2009 pracovné zaradenie - zamestnanie - učiteľ strednej školy. Prijatím vyhlášky č. 41/1996 Z.z. boli učitelia vyučujúci na stredných školách zaradení podľa prílohy č. VI. ako učitelia odborných predmetov na stredných školách. Podľa § 10 ods. 6 bola navyše pre pedagogických pracovníkov výnimka, podľa ktorej od požiadavky v § 2 ods. 4 a 5 možno u pedagogického pracovníka, ktorý má odbornú spôsobilosť, upustiť v prípade, ak pedagogický pracovník pôsobí najmenej 15 rokov vo výchovno-vzdelávacom procese a dosiahol vek 45 rokov. Žalobca po úspešnom skončení Strednej priemyselnej školy v Trnave v roku 1985 si svoju kvalifikáciu v roku 1987 doplnil úspešným štúdiom na Pedagogickej fakulte v D. doplnkovým pedagogickým štúdiom. Počas pracovného pomeru u žalovaného si žalobca ďalej doplnil svoju kvalifikáciu štúdiom na H. univerzite so sídlom v H. - Pedagogická fakulta, ktoré v roku 2000 úspešne ukončil ako bakalár. Zo strany žalovaného nikdy nebola vznesená požiadavka, že žalobca nespĺňa kvalifikačné požiadavky. Žalobca na základ požiadavky žalovaného od 01.09.2004 do 31.12.2007 vykonával prácu v A. A. Y. s miestom výkonu práce Campus povolání, Stredná priemyselná škola dopravná Trnava prácu lektor. Žalovaný prípisom zo dňa 1.12.2010 ponúkol žalobcovi prácu, ktorá nezohľadňovala žalobcovu kvalifikáciu. Žalobca u žalovaného vyučuje s postupnými zmena predmet Prax a praktické cvičenia od roku 1987 a neexistujú žiadne požiadavky, ktoré by žalobcovi bránili plniť si pracovné povinnosti. Podľa § 61 ods. 2 zákona č. 317/2009 Z.z. zamestnancovi, ktorému zamestnávateľ zachoval výnimku z plnenia kvalifikačného predpokladu vzdelania, zostáva táto výnimka zachovaná po celý čas vykonávania pracovnej činnosti, na ktorej vykonávanie bola výnimka udelená. Ustanovenie § 61 ods. 3,4,5 sa týkajú nových zamestnancov, ktorým vznikol pracovný pomer po 31.03.2002. Žalobca poukázal na § 2 ods. 3 vyhlášky MŠ SR č. 41/1996 Z.z. a jej prílohu v časti učitelia odborných predmetov, v zmysle ktorých za vzdelanie uznané ako vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa sa považuje: 1. rozširujúce štúdium učiteľstva odborných technických predmetov 2. doplnkové štúdium učiteľstva odborných predmetov, preto žalobcovi bolo jeho vzdelanie uznané ako vysokoškolské. Od roku 1996 do 2009 vykonával žalobca u žalovaného prácu s pracovným zaradením učiteľ odborných predmetov strednej školy, od roku 2009 stredoškolský učiteľ.

3. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný nepredložil žiadosť SPŠD Trnava na ZO PP odborového zväzu o prerokovanie výpovede sp. zn. 00031/2010/SPŠDTz-15 zo dňa 13.12.2010, len výpoveď zo dňa 03.12.2010. Predmetom sporu je výpoveď zo dňa 13.12.2010 sp. zn. 00031/2010/SPŠDTz-15 a nie výpoveď zo dňa 03.12.2010 sp. zn. 00031/2010/SPŠDTz11. Jedná sa o dva samostatné právne úkony, ktoré sa líšia nielen v dátumoch ale aj v spisových označeniach. Výpoveď zo dňa 13.12.2010 nebola prerokovaná so zástupcami zamestnancov a preto je neplatná. Žalovaný pred uplatnením výpovede zo dňa 13.12.2010 si nesplnil povinnosť ponúknuť žalobcovi inú vhodnú prácu, preto aj z tohto dôvodu je výpoveď neplatná. Žalovaný sa snažil žalobcovi ponúknuť inú vhodnú prácu viažucu sa k výpovedi zo dňa 03.12.2010, prípisom doručeným žalobcovi dňa 02.12.2010 o 7:50 hod. s tým, že žalobca sa k nemu má vyjadriť do 14:00 hod. Žalovaný dňa 02.12.2010 neprijal osobne od žalobcu vyjadrenie k ponuke, preto ju žalobca zaslal poštou. Žalobca ponúknutú prácu viažucu sa k výpovedi zo dňa 13.12.2010 nikdy neodmietol. Od 1.9.1998 vstúpili do platnosti osnovy, kde bola vykonaná zmena názvu dielenské cvičenia a nahradené prax a praktické cvičenia, ktoré žalobca vyučoval a môže vyučovať, pričom obsahová náplň zostala nezmenená. Od 1.9.2004 vstúpili do platnosti nové základné pedagogické dokumenty pre študijný odbor 3739 6 elektrotechnika v doprave a telekomunikáciách, ktoré žalobca vyučoval a môže vyučovať, pričom obsahová náplň zostala nezmenená. V školskom roku 2010/2011 bolo u žalovaného v príslušnom odbore 44 nadčasových hodín týždenne, v roku 2011/2012 41 hodín týždenne, ale žalovaný žalobcovi prácu neprideľuje, hoci žalobca spĺňa kvalifikačné predpoklady. Ak mal žalobca pochybnosti o kvalifikácii žalobcu, mal sa starať o prehlbovanie kvalifikácie svojich zamestnancov. Preto ak žalobca nespĺňa predpoklady, je to zavinením žalovaného. Výnimku zo vzdelania žalovaný akceptoval konkludentne ale aj faktickým úkonom - uzatvorením Dohody o zmene pracovnej činnosti

ako aj v potvrdení o zamestnaní zo dňa 01.02.2008. Žalovaný od roku 1996 akceptoval odbornú aj pedagogickú prax žalobcu, nevyzval ho na doplnenie si vzdelania a keďže raz bola výnimka daná, zostáva zachovaná. Žalobca nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že na vyučovanie predmetov prax a praktické cvičenia je požadované vysokoškolské vzdelanie najmenej druhého stupňa, tieto predmety s malými úpravami žalobca u žalovaného vyučoval a vyučuje od roku 1987. Žalovaný má možnosť zamestnávať žalobcu ako kmeňového zamestnanca s pracovnou zmluvou na dobu neurčitú, namiesto toho túto prácu vykonáva prostredníctvom zamestnancov F. U. a L. L. s pracovným pomerom na dobu určitú.

4. Žalobca k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný tým, že neprejednal výpoveď z pracovného zo dňa 13.12.2010 s odborovou organizáciou a neponúkol žalobcovi inú vhodnú prácu viažucu sa k výpovedi zo dňa 13.12.2010, nespĺnil hmotnoprávne podmienky, ktorých absencia spôsobuje neplatnosť výpovede z pracovného pomeru. Dodatky k pracovnej zmluve boli robené na žiadosť žalovaného a aj počas ich platnosti bol žalobca riadnym kmeňovým pedagogickým zamestnancom žalovaného. Po ukončení doby trvania dodatkov mal žalovaný zákonnú povinnosť zaradiť žalobcu späť na pôvodné pracovné miesto a umožniť žalobcovi vyučovať predmety prax a praktické cvičenia. Žalobca aj počas tohto obdobia vyučoval u žalovaného prax a praktické cvičenia v triedach žalovaného C1, C2, C3, C4. Žalovaný tým, že zaradil žalobcu do 8. platovej triedy, neskôr do 9. platovej triedy, udelil mu výnimku z plnenia kvalifikačného predpokladu vzdelania. Žalovaný pred podaním výpovede považoval a aj považuje žalobcu za riadneho kvalifikovaného pedagogického pracovníka, čo žalobca preukazuje tým, že žalovaný upravoval plat, resp. platovú tarifu žalobcovi ako riadnemu kvalifikovanému pedagogickému zamestnancovi, a to prípsmi zo dňa 19.11.2010, 29.03.2011, 29.03.2011, 19.11.2011, 22.05.2012, 22.06.2012 v ktorých potvrdzuje, žalovaný upravil žalobcovi plat ako pedagogickému zamestnancovi so zaradením ako učiteľ strednej školy odborných predmetov, resp. stredoškolský učiteľ.

5. Žalobca k uzneseniu odvolacieho súdu uviedol, že výpoveď z pracovného pomeru sp. zn. XXXXX/XXXX/SPŠDTt-XX zo dňa 13.12.2010 je jeden samostatný právny úkon, iný a odlišný od výpovede zo dňa 18.10.2010 a zo dňa 03.12.2010, ktoré zakladajú a z ktorých vyplývajú určité práva a povinnosti pre jeho účastníkov, sú to tri rozdielne právne úkony, ktoré bol žalovaný povinný prejednať s výborom ZO, pričom výpoveď z 13.12.2010 žalovaný výboru nezaslal a tento ju neprejednal. Podľa žalobcu sú výpovede z 3.12.2010 a z 13.12.2010 obsahovo odlišné. Týmto nebola splnená hmotnoprávne podmienka na platnosť výpovede. Nesprávnosť jeho postupu preukazuje aj to, že v krátkom čase sa žalovaný snažil dať žalobcovi tri výpovede. Žalovaný si nespĺnil ani ďalšiu hmotnoprávnu podmienku spočívajúcu v ponuke inej vhodnej práce zodpovedajúcej žalobcovej kvalifikácii. Ponuka práce urobená žalovaným neexistovala, bola len fiktívna, pozícia údržbára bola obsadená dvomi pracovníkmi, navyše bola miestom externým. Žiadna relevantná pracovná ponuka žalobcovi ponúknutá nebola. Žalobca nesúhlasí so záverom odvolacieho súdu, že vyhláška 41/1996 bola účinná len do 31.10.2009 a bola zrušená zákonom č. 317/2009 Z.z., lebo odvolací súd nezobral do úvahy § 61 ods. 2 o zachovaní výnimky zo vzdelania. Výnimku zo vzdelania žalovaný potvrdil konkludentne, lebo od roku 1996 do 13.12.2010 žalovaný nevzniesol voči žalobcovi námietky, že nespĺňa kvalifikačné predpoklady na výkon práce, ale aj faktickými úkonmi a to prípsmi o určení platu, rozhodnutiami o plate oznámeniami o výške a zložení platu v období od 01.06.1992 do 30.03.2011, ktorými žalovaný každoročne započítal žalobcovi odbornú aj kvalifikovanú prax a každoročne upravil žalobcovi plat ako riadnemu kvalifikovanému pedagogickému zamestnancovi. Prijatím vyhlášky č. 41/1996 boli učitelia vyučujúci na stredných školách zaradení podľa prílohy č. VI. s pracovným a jediným funkčným označením "učitelia odborných predmetov na stredných školách". Žalovaný vo výpovedi uviedol, že nemá pre žalobcu dostatok vyučovacích hodín, nemá pre žalobcu prácu a teda žalovaný použil nesprávny výpovedný dôvod. Žalobca poukázal na § 61 ods. 3 a 4 zák. č. 317/2009 Z.z., o lehote na doplnenie vzdelania do 31.12.2013, resp. 31.12.2015, preto podľa neho bola výpoveď žalobcovi daná predčasne. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/116/2006 zo dňa 15.11.2006 s identickým predmetom sporu.

6. Žalobca v odvolaní proti rozsudku uviedol, že žalovaný nepredložil učebné osnovy v školskom roku 2010/2011 predmetu prax a praktické cvičenia v študijnom odbore 37396 a 37656, hoci mu to bolo na poslednom pojednávaní uložené a zároveň súd nevyočul ním navrhovaných svedkov. Žalobca ponúknutú prácu žalovaným neodmietol, uvedená pozícia je podľa žalobcu obsadená a je vedená ako externé pracovné miesto, táto ponuka bola fiktívna. Žiadna relevantná pracovná ponuka zo strany žalovaného žalobcovi ponúknutá nebola, tým nebola splnená hmotnoprávna podmienka podľa § 63 ods. 2 Zákonníka práce. Žalobca naďalej trvá na tom, že výpoveď sp.zn. XXXXX/XXXX/SPŠDTt-XX

zo dňa 13.12.2010 nebola nikdy predložená odborovej organizácii na prejednanie a z tohto dôvodu je výpoveď neplatná. To, že žalovaný predložil odborovej organizácii na prejednanie výpovede s iným obsahom a s inými registratúrnymi spisovými značkami a iným dátumami nie je možné podľa žalobcu považovať za prejednanie a teda nebola splnená hmotnoprávna podmienka platnosti výpovede. Žalovaným predložené doklady preukazujúce, že došlo k zmene učebných osnov - učebných predmetov obsahujúcich náplň dielenských cvičení, preukazujú nadbytočnosť žalobcu a preto mal byť vo výpovedi iný výpovedný dôvod.

7. Žalovaný k žalobe žalobcu uviedol, že žalobu žiada ako nedôvodnú zamietnuť. Predmetnú výpoveď prevzal žalobca osobne na pracovisku dňa 14.12.2010. Žalovaný poukázal na to, že žalobca dosiahol vysokoškolské vzdelanie prvého stupňa v študijnom odbore majster odbornej výchovy. Predmetom činnosti žalovaného je okrem iného výchova a vzdelávanie v študijných odboroch zaradených v sieti študijných a učebných odborov podľa schválených učebných plánov a učebných osnov. Žalovaný zamestnáva pedagogických pracovníkov - učiteľov strednej školy. Pedagogickú činnosť môžu vykonávať iba pracovníci, ktorí spĺňajú kvalifikačné a odborné predpoklady na túto činnosť. Základné kvalifikačné predpoklady vyplývajú zo zákona č. 317/2009 Z.z., v súlade s § 7 ods. 1 písm. a), ods. 2 učiteľ strednej školy musí mať najmenej vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa a podľa § 7 ods. 3 sa vyžaduje aj vyučovanie predmetov jeho študijného odboru v rozsahu najmenej polovice jeho týždennej priamej výchovno-vzdelávacej činnosti zníženej o jednu hodinu, teda musí vyučovať najmenej 10 hodín predmetov jeho študijného odboru. Žalobca dosiahol vzdelanie vysokoškolské prvého stupňa, ukončil študijný program - majster odbornej výchovy a získal titul bakalár, čiže nespĺňa požiadavky na stupeň a obor vzdelania učiteľa strednej školy so študijnými odbormi. Žalovaný v rámci študijných odborov na škole zabezpečuje aj výučbu predmetov prax a praktické cvičenia, na výučbu ktorých sa vyžaduje vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa dosiahnuté na elektrotechnickej alebo strojníckej fakulte študijných odborov zamestnaných na telekomunikácie alebo automobilovú techniku. Žalobca by mohol vyučovať na strednej škole s učebnými odbormi (bývalé učilištia). Takéto odbory žalovaný na škole nemá. Počet nadčasových hodín ostatných pedagogických pracovníkov je nepodstatný, dôležitým by bol, ak by žalobca spĺňal kvalifikačné a odborné predpoklady. Nie je pravdou, že by žalovaný neponúkol žalobcovi riadnym spôsobom inú vhodnú prácu a nie je pravdou, že by žalovaný disponoval voľným pracovným miestom v rámci svojej podnikateľskej činnosti, v rámci ktorej poskytuje odborné vzdelávanie pracovníkov pre A. A. Y. H.. Nie je pravdou, že o tento vzdelávací proces je nepretržitý záujem, naopak, zmluvný partner žalovaného dostatok záujemcov o školenie, dôsledkom čoho došlo k zníženiu stavu lektorov. Zmluvný partner určuje, koľko školiteľov nude túto činnosť vykonávať a pracovné zmluvy sa uzatvárali iba na dobu určitú - jeden rok. Nie je pravdou, že by mal žalovaný možnosť žalobcu naďalej zamestnávať s poukazom na jeho kvalifikačnú a odbornú spôsobilosť, žalobca ponúknutú prácu odmietol. V súlade so zákonom č. 317/2009 Z.z. a vyhláškou č. 437/2009 Z.z. zamestnanec musí spĺňať kvalifikačné predpoklady počas celého trvania pracovného pomeru. Prijatím týchto právnych noriem došlo u niektorých zamestnancov k strate kvalifikačných predpokladov a to aj v prípade, že zamestnanec pri nástupe do zamestnania tieto predpoklady spĺňal.

8. Žalovaný v odvolaní uviedol, že výpoveď predložená na prerokovanie ZO je skutočne datovaná dňom 03.12.2010 pod č. XXXXXX/XXXX/SPŠDTtXX. Listina obsahujúca výpoveď predložená na prejednanie ZO a listina obsahujúca výpoveď, ktorá bola doručená žalobcovi, má identický obsah dôvodov výpovede ako príslušné ustanovenia ZP na základe ktorých bola daná. Jediným rozdielom týchto dvoch dokladov je ich datovanie a číslo, pod ktorým sú tieto doklady evidované u žalovaného. Ak bola výpoveď prerokovaná vopred, môže zamestnávateľ z tohto prerokovania vychádzať dovtedy, kým výpovedný dôvod trvá. Nové prerokovanie sa nevyžaduje, ak v nej už bol uplatnený výpovedný dôvod prerokovaný zástupcami zamestnancov v súlade s § 74 ZP a jedinou odlišnosťou je rozdielny dátum vyhotovenie (Zo súdnej praxe č. 22/2008 s. 56). Žalovaný ponúkol žalobcovi ako inú vhodnú prácu pozíciu údržbára, žalovaný nemohol ponúknuť žalobcovi ako inú vhodnú prácu výučbu nadčasových hodín, lebo žalobca nemá potrebnú kvalifikáciu. Predmetné dodatky k pracovnej zmluve deklarujú skutočnosť, že už v čase ich uzavretia žalobca nespĺňal kvalifikačné predpoklady. Žalobca bol preradený na miesto školiteľa do školiaceho strediska A. A. Y. H., ktoré nie je školou a školiteľov nie je možné považovať za pedagogických zamestnancov. K preradeniu žalobcu na miesto školiteľa došlo práve z dôvodu, že žalovaný mu nemohol poskytnúť pracovný úväzok v zákonom požadovanom rozsahu z dôvodu, že skončila výučba predmetov, na ktorú žalobca spĺňal kvalifikačné predpoklady. Na mieste školiteľa bol žalobca zamestnaný od 01.09.2005 do 31.12.2007, teda od 01.09.2005 nevykonával prácu učiteľa strednej školy ani obdobnú prácu. Školiace stredisko malo za úlohu školiť na praktické zručnosti

novoprijatých dospelých zamestnancov firmy A. A. Y. a nevykonávalo výučbu pre študentov SPŠD Trnava. Praxe študentov 3. a 4. ročníka študijného odboru 3765 6 sa vykonávali v autoservisoch. U žalobcu preto nie je možné hovoriť o zachovaní akejkoľvek výnimky.

9. Okresný súd Trnava rozsudkom č.k. 12C/79/2011 - 194 zo dňa 26.03.2012 žalobe vyhovel a určil, že výpoveď daná žalobcovi dňa 13.12.2010 podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod. 1, ods. 2 písm. b) Zákonníka práce je neplatná a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť trovy konania žalobcu.

10. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 24Co/253/2012 - 280 zo dňa 24.09.2013 na základe odvolania žalovaného napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd vo svojom odôvodnení konštatoval, že žalovaný si splnil svoju povinnosť, ktorá mu ako zamestnávateľovi vyplýva z ust. § 74 Zákonníka práce. Výpoveď zo dňa 13.12.2010 pod sp. zn. XXXXX/XXXX/SPŠDPTt-XX, ktorá bola doručená žalobcovi (a jej platnosť je predmetom tohto sporu) je totožná s výpoveďou č. XXXXX/XXXX/SPŠDTt-XX zo dňa 03.12.2010 vo všetkých jej podstatných náležitostiach a rozdielom v nich je len jej dátum vyhotovenia a evidenčné číslo, pod ktorým bola evidovaná. Čo sa týka dátumu vyhotovenia výpovede, pre výpoveď je rozhodujúci dátum jej doručenia zamestnancovi a čo sa týka evidenčného čísla, ide o interný údaj zamestnávateľa, ktorý nie podstatný údajom. Je teda treba vyvodiť, že výpoveď daná žalobcovi zamestnávateľom zo dňa 13.12.2010 bola prerokovaná so zástupcami zamestnancov žalovaného. Z oznámenia odborovej organizácie žalovanému totiž vyplynulo, že odborová organizácia po prerokovaní výpovede s týmto obsahom a oboznámením sa s predloženým materiálom zobrala výpoveď, ktorú mienil dať zamestnávateľ žalobcovi na vedomie a tým hmotnoprávna podmienka v zmysle § 74 ods. 1 Zákonníka práce bola splnená. V konaní bolo preukázané, že žalovaný ponúkol žalobcovi miesto údržbára (a žalobca túto skutočnosť nepoprel), na ktorú ponuka žalobca nereagoval, čím ale zo strany žalovaného bola pri daní výpovedi žalobcovi jeho ponuková povinnosť ako ďalšia hmotnoprávna podmienka platnosti výpovede z pracovného pomeru splnená. Povinnosťou prvostupňového súdu v ďalšom konaní, súc pritom viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu, bude doplniť dokazovanie so zameraním na posúdenie už len danosti výpovedného dôvodu a vyhodnotiť naplnenie zákonných podmienok a dôvodnosti použitého výpovedného dôvodu vo výpovedi danej žalovaným žalobcovi z hľadiska požiadavky na stupeň a odbor vzdelania, ktoré sú požadované pre výkon práce dohodnutej so žalobcom.

11. Okresný súd Trnava rozsudkom č.k. 12C/79/2011 - 426 zo dňa 18.07.2014 žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania.

12. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 24Co/676/2014 - 464 zo dňa 28.10.2015 na základe odvolania žalobcu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd čo do posúdenia veci v merite zotrval na svojom právnom názore vyjadrenom v zrušujúcom uznesení zo dňa 24.09.2013 č.k. 24Co/253/2012-280.

13. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovaného, svedkov M. T., O.. G. A., L.. O. C., L.. O. O., L.. T. U., L.. U. L., W. K., N.. N. A., O.. W. G. oboznámením so žalobou zo dňa 23.05.2011, vyjadrením žalovaného zo dňa 05.09.2011, zriaďovacou listinou žalovaného zo dňa 01.07.2002 v znení dodatku č. 2 zo dňa 27.02.2007 a v znení dodatku č. 3 zo dňa 28.08.2008, výpoveďou z pracovného pomeru zo dňa 03.12.2010, výpoveďou z pracovného pomeru zo dňa 13.12.2010, pracovnou zmluvou zo dňa 02.09.1987, potvrdením o zamestnaní zo dňa 02.01.2008, výučným listom, vysvedčením o maturitnej skúške zo dňa 11.06.1985, vysvedčením o záverečnej skúške zo dňa 06.07.1987, vysvedčením o štátnej bakalárskej skúške zo dňa 19.10.2000, diplomom zo dňa 19.10.2000, žiadosťou o prerokovanie výpovede zo dňa 18.11.2010, výpoveďou z pracovného pomeru zo dňa 18.11.2010, prerokovaním výpovede zo dňa 26.11.2010, žiadosťou o prerokovanie výpovede zo dňa 03.12.2010, prerokovaním výpovede zo dňa 10.12.2010, ponukou na prechod na inú prácu zo dňa 01.12.2010, pracovnou náplňou údržbára č.l. 29, záznamom z odovzdávania ponuky vhodnej práce, vyjadrením ZO OZ PŠaV k prerokovaniu výpovedi zo dňa 02.02.2012, stanoviskom A. Z., s.r.o. zo dňa 08.03.2011, oznámením k vyjadreniu ponuky na inú prácu zo dňa 02.12.2010, žiadosťou o príspevok na štúdium zo dňa 07.12.2000, potvrdením o štúdiu zo dňa 06.09.2011, odpoveďou na žiadosť zo dňa 22.11.2011, plánom práce školy na školský rok 2010/2011, oznámením o výške a zložení funkčného platu zo dňa 19.11.2010, 29.03.2011, 22.06.2012, zmenou započítacej praxe zo dňa 30.03.2011, vyjadrením k žiadosti zo dňa 22.06.2012, rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24Cpr/3/2013-361 zo dňa 22.01.2014, zoznamom žiakov triedy C4 rok 2006/2007, knižkou školenia z č.l.

339-340, určením platu zo dňa 01.06.1988, 09.09.1988, oznámením žalovaného o ďalších podmienkach zo dňa 01.04.2002, dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 06.05.2005, dodatkom k dohode o zmene pracovnej zmluvy vyhotoveným dňa 28.12.2006, článkom č.l. 375, určením platu zo dňa 01.06.1992, 28.01.1993, 15.02.1993, 01.09.1993, 01.10.1995, 1.3.1996, 1.9.1996, 9.5.1997, 1.10.1997, 1.6.1998, 2.9.1999, 1.10.2000, 13.9.2001, rozhodnutím o plate z 3.4.2002, 3.9.2002, 3.10.2002, 20.9.2003, 10.9.2004, oznámenie o výške a zložení platu z 12.7.2005, 29.6.2006, 26.6.2007, zmenou započítanej praxe z 30.3.2011, oznámenie o výške a zložení funkčného platu z 19.11.2010, 23.9.2011, vyjadrením z 22.6.2012, žiadosťou o stanovisko z 29.3.2011, oznámením Ministerstva školstva zo 16.6.2004 č. CD-XXXX-XXXX/XXXX-XX:XXX, schvaľovacou doložkou - oznámením Ministerstva školstva z 5.5.2005 č. CD-XXXX-XXXX/XXXX-XX:XXX, stanoviskom MŠ z 27.3.2013, oznámením MŠ SR z 9.12.2004, návrhom na doplnenie dokazovania z 1.8.2016, odpoveďou žalovaného z 25.8.2016, učebnými osnovami SPŠD Trnava šk. rok 2010/2011 predmetu prax a praktické cvičenia v študijných odboroch 3739 6 a 3765 6 z č.l. 486-496, stanoviskom žalobcu z 19.9.2016, prípisom žalobcu z 30.9.2016, 31.10.2016, ako aj obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

14. Žalobca na pojednávaní uviedol, že žiada, aby súd určil neplatnosť výpovede, ktorú obdržal od žalovaného v liste zo dňa 13.12.2010. Žalobca je absolvent Trnavskej univerzity v prvom stupni vzdelania, má titul Bc., ukončil štúdium na pedagogickej fakulte v roku 2000. V roku 1987 začal pracovať u žalovaného v zaradení ako dielenský učiteľ, pôvodne je absolvent Strednej priemyselnej školy strojníckej v H., je vyučený zámočník. Vyučoval rôzne odbory ako strojárka technológia, technológia a podobne. Sám od seba išiel študovať aj na vysokú školu. Aj po absolvovaní vysokej školy robil tú istú prácu, iba sa mu zmenili platové podmienky. V zmysle dodatku k pracovnej zmluve zo dňa 06.05.2005 je pracovne zaradený na školiace stredisko ako školiteľ. Tu školili zamestnancov A. A. Y.. Žalobca dostal výpoveď z pracovného pomeru v roku 2007, týkala sa nadbytočnosti jeho osoby, spor pod sp. zn. 8C/27/2008 vyhral a jeho zaradenie po vyhratom spore bolo problematické. Nebola mu pridelená žiadna konkrétna práca, sedel v kancelárii. Ďalšiu výpoveď dostal od žalovaného dňa 13.12.2010. Žalobca popiera dôvody predmetnej výpovede, ktorú prevzal dňa 14.12.2010. Je presvedčený, že spĺňa kvalifikačné predpoklady pre výkon práce v zmysle pôvodnej pracovnej zmluvy a jeho kvalifikácia zodpovedá pracovnému zaradeniu ako učiteľa odborných predmetov na strednej škole. Žalobca má prax v odbore 20 rokov vrátane pedagogickej praxe a 45 rokov dožitého veku. Pre výkon jeho činnosti sa vyžaduje iba ukončenie strednej školy s maturitou vrátane dĺžky praxe a veku, ktoré spĺňa. Výnimka pre neho platí vzhľadom na dĺžku praxe a jeho veku. Spĺňal tiež ďalší predpoklad ukončený stupeň vysokoškolského vzdelania v prvom stupni. Pred daním výpovede bol zavolaný do kancelárie pána riaditeľa, kde mu bola ponúknutá nová pracovná zmluva, ktorá menila charakter obsahu prvej pracovnej zmluvy a bola mu ponúknutá funkcia údržbára na SPŠD v Trnave, s tým, že mu bola daná možnosť sa vyjadriť do určitej doby k navrhnutému riešeniu. Pretože sa chcel ešte poradiť, požadoval umožnenie dlhšej doby na prípadné stanovisko k ponúknutému novému pracovnému zaradeniu, bolo to odmietnuté. Jeho funkcia v školiacom stredisku skončila 30.12.2007, vtedy dostal výpoveď. Žalobca sa chce vrátiť prakticky na obe pozície v zaradení učiteľa odborných predmetov ako aj na prácu v školiacom stredisku. Žalobca ďalej uviedol, že poukazuje na prvú vetu výpovede zo dňa 13.12.2010, kde je uvedené, že podľa súčasných právnych predpisov žalobca je na pozícii učiteľa strednej školy a zároveň uvádza sa skutočnosť, že pre učiteľa strednej školy je požiadavka vyučovať najmenej 10 hodín predmetov jeho študijného odboru. Zo strany žalovaného bol daný nesprávny výpovedný dôvod, keď sám uviedol, že nemá dostatok vyučovacích hodín pre žalobcu. Správny výpovedný dôvod by bol z organizačných zmien z dôvodu nadbytočnosti. Počas trvania pracovného pomeru žalovaný nevytýkal žalobcovi ani nežiadal doplnenie jeho kvalifikácie a tým, že žalovaný zaradil žalobcu do 9 platovej triedy a aj týmto spôsobom uznal žalovaný žalobcovi výnimku zo vzdelania. Na iných školách zamestnanci zotrvávajú v pracovnom pomere a vyučujú predmety, v prípade ak naďalej existujú s tým, že zamestnávateľ im poskytuje výnimku. Sám žalobca žiadal, aby mu žalovaný umožnil ešte v roku 2000 zvýšenie kvalifikácie, avšak žalovaný uvedené zamietol. Pokiaľ ide o ponúknuté pracovné miesto, ktoré má externý charakter, toto nezodpovedá kvalifikácii žalobcu a došlo by aj k zníženiu platu žalobcu. S ohľadom na to nebolo dodržaná hmotnoprávna podmienka ponúknutia pracovného miesta. V uznesení krajského súdu bola opomenutá tá skutočnosť, že v zmysle § 61 ods. 2 vyhlášky č. 317/2009 Z.z., na žalobcu sa vzťahuje výnimka a žalovaný túto výnimku akceptoval, keď v dokladoch vo vzťahu k žalovanému a to mzdových nárokoch a výstupnom liste ako aj v samotnej výpovedi označuje žalobcu ako učiteľa strednej školy. Žalobca poukázal na § 61 ods. 3 a ods. 4 ohľadom povinnosti doplnenia si kvalifikačných predpokladov a ako ďalší dôvod neplatnosti výpovede, preto má za to, že výpoveď je predčasná. Žalobca začal študovať

druhý stupeň vysokej školy. Pokiaľ ide o preradenie k 1.9.2004 do školiaceho strediska A., uvedené bolo realizované z podnetu žalovaného, v rámci školiaceho strediska sa zúčastňovali praxe, praktického vyučovania študenti 2 - 4 ročníka žalovaného, z čoho vznikali hodiny navyše, z ktorých potom čerpal náhradné voľno. Pokiaľ ide o dodatok k pracovnej zmluve k 1.9.2004, táto sa v podstate podpisovala v máji 2005. Žalobca sa nestotožňuje s odvolacím súdom, čo sa týka prejednávania výpovede so zástupcami zamestnancov žalovaného, nakoľko išlo o tri samostatné výpovede. Žalovaný v písomnom podaní z 22.6.2012 označuje žalobcu podľa platných právnych predpisov ako učiteľa strednej školy. Do dnešnej doby sa u žalovaného vyučuje predmet prax a praktické cvičenia v študijnom odbore 37396 a 37656. Takisto krajský súd opomenul, že už aj neúčinná vyhláška má prechodné ustanovenia na základe ktorých sa na žalobcu vzťahuje výnimka z kvalifikačných predpokladov. Výpoveď je predčasná, pretože podľa § 61 ods. 3, od. 4 zák. č. 317/2009 Zz. pedagogický zamestnanec, ktorý nespĺňa kvalifikačný predpoklad, si ho má doplniť do 31.12.2013, prípadne do 31.12.2015. Takisto ponuka práce zo strany žalovaného nebola splnená, pretože raz sa uvádza, že ide o prácu školníka a raz, že o údržbára, ide o externé pracovné miesta. Existuje len pozícia školník- údržbár a táto mu ponúknutá nebola, teda práca ponúknutá žalobcovi nebola. Počas preradenia žalobcu od 1.9.2004 do 31.12.2007 bol stále zamestnancom žalovaného. Tiež obdobné prípady ako je tento sa riešia iným spôsobom, čo vyplýva aj zo školského portálu na internete. Žalobca poukázal na osem súdnych sporov so žalovaným, ktoré sa konali na Okresnom súde Trnava, v siedmich z nich bol žaloba úspešná, čo tiež svedčí o konaní žalovaného v rozpore s dobrými mravmi. Keď žalobca ukončil prácu 31.12.2007, mal sa vrátiť na pôvodné miesto, čo bolo povinnosťou žalovaného. Žalovaný nevykonával dodatky k pracovným zmluvám. Ministerstvo školstva SR nie je oprávnené podávať výklady a takisto svedkyňa N. v spore 18Cpr/1/2011 nemala byť vypočutá. Prax a praktické cvičenia sa stále vyučujú u žalovaného, len sa to inak volá.

15. Žalobca ďalej na pojednávaní uviedol, že navrhuje, aby sa preukázalo, kedy bola výpoveď spolu s pracovnou ponukou doručená odborovej organizácii, súčasťou toho mal byť návrh pracovnej zmluvy dodatku, kde by mala byť vyriešená otázka ponúknutej práce, ale nemalo by sa tam meniť uzavretie, resp. doba platnosti dodatku. V dodatku by mala byť uvedená iba iná práca a ostatné podmienky ostávajú zachované a skutočnosť, že výkon práce bude uzatvorený na dobu neurčitú. Z dôvodu, že tieto právne úkony v písomnej forme neboli doručené odborovej organizácii ani žalobcovi, nebol mu doručený dodatok pracovnej zmluvy s uvedením inej práce za rovnakých podmienok alebo na dobu neurčitú. Prvýkrát sa žalovaný obrátil na odborovú organizáciu s výpoveďou z 11. mesiaca, ďalšia mala byť 3.12., tieto návrhy boli zo strany odborovej organizácie zamietnuté. Tretí návrh na prejednanie výpovede nebol doručený odborovej organizácii a žalobca nesúhlasí s tým, že žalovaný v minulosti dal návrh odborovej organizácii na prejednanie výpovede žalobcovi, ktorý návrh obsahuje iný dátum, inú registračnú značku a samozrejme aj inú výpoveď z iného dátumu, nie je možné takýto návrh, ktorý bol podaný ako druhý považovať, že je to návrh v podstate tretí a týkať sa má výpovede, ktorá je predmetom tohto súdneho sporu. Nie je možné považovať predchádzajúce návrhy s čiastočne iným obsahom, s inými značkami, dátumami a výpoveďami za návrh, ktorý mal byť predložený odborovej organizácii a mal sa týkať tejto výpovede. Každý návrh označený dátumom, značkou je samostatný úkon a vyplývajú z neho samostatné účinky, nie je možné použiť predchádzajúce s tým, že žalovaný si splnil svoju povinnosť. Keď bol daný tretí návrh, nebol doložený dodatkom k pracovnej zmluve s popisom práce, výpoveďou, výpoveď preto nemôže byť platná. Odborová organizácia potvrdila, že návrh na prejednanie výpovede s prílohami jej nebol predložený. Výpoveď, ktorá je predmetom tohto sporu by nemala byť braná do úvahy, pretože žalobcovi nebolo nikdy vytknuté, že nespĺňa kvalifikačné predpoklady, zo strany žalovaného nebol k tomu nikdy vyzvaný, aby si kvalifikačné predpoklady doplnil. Podľa zákona č. 317/2009 podľa § 61 ods. 3 zamestnanci, ktorí nespĺňajú kvalifikačné predpoklady podľa doterajších predpisov, si túto kvalifikáciu doplnia do 31.12.2013, preto považuje výpoveď za predčasnú, keďže výpoveď bola daná v roku 2010. Čo sa týka ponukovej povinnosti podľa dostupných informácií, konkrétne plán práce žalovaného v rámci šk. roku 2010/2011 údajne bolo ponúknuté žalobcovi pracovné miesto so zaradením školník/údržbár, avšak v ponukovom prípise je uvedené, že sa žalobcovi ponúka miesto údržbára, školník/údržbár by mal byť externý pracovník. Funkcia údržbár neexistuje, existuje funkcia školník/údržbár. Jednoznačne nebolo preukázané, že žalovaný takéto miesto má. Na týchto miestach boli evidovaní pracovníci Y. M. a N. M.. Toto miesto žalovaný nemal voľné, takže žalobca by nemal kam nastúpiť. Pracovné zaradenie, mzdové zaradenie v dokladoch, ktoré vystavoval žalovaný, konkrétne mzdové ohodnotenie pracovníka - sa píše, že mzda žalobcu a aj jeho zaradenie je v súlade so zákonom, ktorý sa vzťahuje na pedagogických zamestnancov a v týchto rozhodnutiach, v mzdovom dekrete sa odvoláva žalovaný, že žalobcovi vypláca a priznáva náhradu mzdy ako riadnemu pedagogickému zamestnancovi podľa zákona, ktorým sú taktiež

ohodnocovaní a je im priznávaná mzda ako pedagogickým pracovníkom. Pri rozviazaní pracovného pomeru pri prvej i pri druhej výpovede, žalovaný vystavoval pre započítanie praxe odpracovaných rokov zaradenie žalobcu s označením v dobe - stredoškolský učiteľ alebo učiteľ odborných predmetov. V roku 2006 vyšiel predpis a žalovaný nevystavoval dodatky k pracovnej zmluve tak, ako mali byť vystavené. Pri každej legislatívnej úprave sa menilo označenie zamestnancov - učiteľov SPŠD v Trnave, ktoré mali celorepublikovú plošnosť, podľa vyhlášky malo byť zmenené označenie pracovníka, u žalovaného toto vykonávané nebolo. Od roku 2000 do roku 2012 personálny úsek nepostupoval v zmysle platných právnych predpisov s tým, že na jednej strane nevykonával dodatky a na druhej strane mzdovými dekrétmi a vystavovaním dokladov pre poisťovne je uvádzané, že sa jedná o stredoškolského učiteľa. Krajský súd podľa žalobcu nesprávne vyhodnotil skutkový stav a doklady nachádzajúce sa v spise, napr. pracovnou náplňou ponúknutou žalobcovi, ktorá je bez dátumu. Tento právny úkon je nepreskúmateľný. Záznam z odovzdania ponuky vhodnej práce pre žalobcu je tiež bez dátumu. Sú tu obsahové aj formálne nedostatky zo strany žalovaného. Keby doklady riadne dátumoval a boli súčasťou neexistujúceho návrhu na prejednanie výpovede, mohli sa takýmto rozporom vyhnúť. Nemôže to byť na ľarchu žalobcovi, že uvedené doklady neboli riadne datované. Vzniká podozrenie, že sa týkajú inej výpovede z iného dátumu. Dodatok k pracovnej zmluve mal byť súčasťou ponukového konania, takýto doklad neexistuje. Prečo by mal žalobca podpisovať ponuku, keď nemá predložený dodatok. Sú to nedostatky spôsobené žalovaným a nemôže to byť na ľarchu žalobcu. Žalobca poukazuje na nové skutočnosti, ktoré krajský súd nebral do úvahy a nemuseli mu byť tieto skutočnosti ani známe. Doplnenie kvalifikácie mal žalobca preukázať žalovanému do 13.12.2013, preto je výpoveď predčasná. Žalobca bol pri prevzatí listiny Prechod na inú prácu - ponuka v časovej tiesni, bol na neho vyvíjaný nátlak s tým, že sa má do 14. hodiny vyjadriť. Reagoval na uvedenú ponuku tak, že napísal prípis, v ktorom oznámil, že na uvedenú ponuku odpovie do 7 dní v súlade so Zákonníkom práce. Pred ukončením pracovnej doby žalobca podal túto listinu na poštu, keďže mu ju riaditeľ osobne odmietol prevziať.

16. Žalobca titulom záverečnej reči uviedol, že výpoveď je neplatná z dôvodu, že nebola splnená hmotno-právna podmienka, t.j. prejednanie výpovede zo dňa 13.12.2010 odborovou organizáciou pri SPŠD Trnava, nebol predložený návrh na prejednanie tejto výpovede OO spolu s prílohami, ktorými sú výpoveď, ponuka inej vhodnej práce, funkčné zaradenie s platovým zaradením v rámci dodatku k pracovnej zmluve ako aj skutočnosti, že žalobca neodmietol ponuku práce, len využil ustanovenie Zákonníka práce v rámci ktorého oznámil, že sa k ponuke práce vyjadrí, žalobca neodmietol ponuku práce. Z vykonaného dokazovania v rámci svedeckých výpovedí aj svedkyne O.. G. vyplýva, že konkludentnými úkonmi aj písomnými právnymi úkonmi žalovaný označoval a viedol žalobcu ako učiteľa odborných predmetov strednej školy. Medzi ďalšie písomné doklady, ktorými žalovaný potvrdil, že žalobca je pedagogický pracovník v zmysle platných právnych predpisov, sú Oznámenie o výške a zložení funkčného platu, na základe ktorých bolo žalovaným potvrdené, že žalobcu odmeňuje podľa zákona vzťahujúceho sa na všetkých pedagogických zamestnancov žalovaného. Je veľmi hrubým porušením skutočnosť, že žalovaný od nástupu žalobcu do práce u žalovaného, nepostupoval v súlade s platnými právnymi predpismi, keď nevystavoval dodatky k pracovnej zmluve v súlade s platnou právnou legislatívou a žalovaný viedol žalobcu stále ako učiteľa dielenských cvičení. Svedeckými výpoveďami a predloženými učebnými osnovami bolo preukázané, že u žalobcu sa vykonávala pedagogická činnosť, prax a praktické cvičenia, ktoré žalobca vykonával a aj v súčasnosti vykonávať môže. Žalovaný pri svojom riešení rozviazania pracovného pomeru so žalobcom vystavoval doklady bez uvedenia dátumov, čo preukazuje, že tieto doklady, ktoré sú bez dátumov sú nepreskúmateľné a nevykonateľné. Práca ponúknutá žalovaným žalobcovi nebola myslená dobromyseľne a vážne, keď žalovaný ponúkol žalobcovi prácu, ktorá nezodpovedá označeniu v Pláne práce a školy, kde ponúknutá práca bola obsadená pracovníkmi a podľa tohto dokladu je vedená medzi externými pracovníkmi. Dodatok pracovnej zmluvy mal byť súčasťou prejednávania návrhov na rozviazanie pracovného pomeru, aby nevznikli pochybnosti o tom, že ponúknutá práca je konkrétne určená, že toto zaradenie je voľné, nie je obsadené a že táto práca týmto dodatkom je bez zmeny alebo stanovená na dobu neurčitú.

17. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že žalobca nastúpil u žalovaného 01.09.1987 ako dielenský učiteľ, bol absolventom strednej školy s maturitou. Žalobca vyučoval manuálne činnosti v rámci predmetu prax a praktické cvičenia až do roku 2005. V roku 2005 nastala zmena obsahu odborných predmetov, Ministerstvo školstva v tom období odobrilo učebné osnovy nových študijných odborov, v rámci ktorých boli zrušené dielne. Žalovaný bol v roku 2003 vybraný na budovanie školiaceho strediska budúcich zamestnancov A., v rámci tohto bolo potrebné vyškoliť 8 budúcich školiteľov. Medzi týchto bol vybraný aj žalobca, jeho vzdelanie v tom čase postačovalo. Žalobca pôsobil v tomto školicom stredisku do

31.12.2007. V tomto období došlo k redukcii potrieb skoliteľov a z pôvodného počtu skoliteľov, ktorý medzitým klesol na 6 a medzi ktorými bol aj žalobca, bolo potrebné tento počet znížiť na 4-roch. Žalobca sa stal tým pádom nadbytočným. Pre žalobcu už nemali prácu podľa pôvodného zaradenia, lebo sa zmenili kvalifikačné predpoklady pre výkon práce, ktorú dovtedy vykonával. Dali mu výpoveď, avšak súd rozhodol proti nim. Žalobcu z dôvodu neexistencie pôvodného miesta zaradili aj na školiace stredisko a keď táto jeho činnosť skončila, žalovaný mu oznámil prekážku v práci, chcel s ním ukončiť pracovný pomer mimosúdne po vysvetlení záležitosti, avšak on toto odmietol. Žiaden učiteľ na strednej odbornej škole nemôže učiť bez ukončenia kompletného vysokoškolského vzdelania druhého stupňa, bez doplnkového pedagogického vzdelania, ktoré má byť absolvované na tej škole - technickej škole, na ktorej absolvoval ten ktorý uchádzač pôvodné vzdelanie, učiteľ musí mať na takejto škole okrem iných aj 10 hodinový vyučovací úväzok v svojom odbore, toto pre žalobcu žalovaný nemá. V súčasnosti už pre neho nemá ani predtým ponúknuté miesto údržbára, lebo už je obsadené. Na škole nemajú žiadneho učiteľa, ktorý by nespĺňal kvalifikačné predpoklady, teda absolvovanie druhého stupňa vysokej školy, absolvovaním Mgr. alebo Ing. štúdia. Keďže pôvodná výpoveď bola daná žalobcovi pre nadbytočnosť a toto nedokumentovali písomným rozhodnutím, tak predchádzajúci spor prehrali. Školiace stredisko funguje teraz s jedným skoliteľom a s jedným náhradným skoliteľom len ako podnikateľská činnosť SPŠD. Ďalšieho pracovníka by mohli prijať len v prípade, že keby si to A. A. želan a zaplatil ho. V zmysle ustálenej praxe a judikatúry nie je potrebné prejednávať opätovne dôvod výpovede, ak sa táto stotožňuje s predchádzajúcou výpoveďou a jej zákonným dôvodom, žalovaný poukázal na rozhodnutie č. 22/2008 na strane 56. Výpoveď z 13.12.2010 spĺňa všetky zákonom stanovené podmienky. Je nesporné, že výpoveď doručená žalobcovi zo dňa 13.12.2010 má tie isté dôvody výpovede aké boli prejednané odborovou organizáciou dňa 08.12.2010 a z toho vyplýva, že tieto výpovedné dôvody sú tie isté. Žalovaný nemôže dať žalobcovi výpoveď skôr, ako by bola prejednaná odborovou organizáciou, pretože v opačnom prípade by bola táto výpoveď neplatná. Je bežnou súdnou praxou, že ak výpovede majú ten istý výpovedný dôvod, nie je možné namietat' neplatnosť takejto výpovede z toho dôvodu, že má iný dátum alebo iné číslo. Pre platnosť výpovede je hmotnoprávnou podmienkou, aby výpovedný dôvod uvedený v doručenej výpovedi bol ten istý ako výpovedný dôvod, ku ktorému sa vyjadrovala odborová organizácia a výpovedný dôvod trval aj v čase dania výpovede. Žalobca nesprávne hovorí o tom, že spĺňa kvalifikačné predpoklady a že žalovaný má akceptovať výnimku. Ustanovenie § 61 ods. 2 vyhlášky č. 317/2009 Z.z., hovorí o zachovaní výnimky zo strany zamestnávateľa, avšak iba v tom prípade, ak sa vykonáva pracovná činnosť s rovnakým alebo obdobným charakterom, aký má pracovná činnosť na ktorej vykonávanie bola výnimka udelená. V prípade žalobcu došlo k 1.9.2004 v dohode o zmene jeho pracovnej zmluvy a v zmysle tohto prestal byť na pozícii učiteľa strednej školy, bol na pozícii skoliteľa v školiacom stredisku pre dospelých, kde sa nevyžaduje vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa ako u učiteľa strednej školy a školiace stredisko pre dospelých sa ani neriadi právnym režimom školského zákona a práve z dôvodu, že žalobca nespĺňa kvalifikačné predpoklady došlo k 1.9.2004 k dohode o zmene pracovnej zmluvy. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že žalovaný v dokladoch vo vzťahu k žalobcovi uvádzal pracovné zaradenie žalobcu ako učiteľa strednej školy, nepreukazuje to, že mu žalovaný zachoval výnimku, toto tvrdenie je irelevantné. Naopak tieto doklady práve preukazujú skutočnosť, že žalobca nespĺňa kvalifikačné predpoklady. Nie je pravdou, že pozícia skolníka bola externá, je to kmeňový zamestnanec školy. Na tunajšom súde bolo vedené konania v obdobnej veci pána N. A., a to sp. zn. 18Cpr/1/2011. Vo veci rozhodol aj krajský súd tak, že výpoveď je platná, pričom tak, ako žalobca bol preradený do školiaceho strediska a obaja majú identické vzdelanie na rozdiel od rozhodnutia Krajského súdu v Nitre, na ktoré poukazoval žalobca, v ktorom sa nejednalo o obdobnú vec. V čase dania výpovede, jednoznačne existoval výpovedný dôvod, žalobca nespĺňal kvalifikačné predpoklady pre učiteľa strednej školy, t.j. vysokú školu druhého stupňa a pedagogickú spôsobilosť. V tom čase mal spôsobilosť pre stredné odborné učilište, majster odbornej výchovy, čo nie je kvalifikácia, ktorá patrí na strednú odbornú školu ktorá poskytuje úplné stredné odborné vzdelanie. Ku dňu dania výpovede 13.12.2010, bol žalobca administratívne evidovaný na pozícii učiteľa, keďže predchádzajúcim rozhodnutím súdu sp. zn. 8C/27/2008 bolo právoplatne rozhodnuté o neplatnosti výpovede. Žalobca nastúpil u žalovaného do práce, avšak bolo mu oznámené, že nespĺňa kvalifikačné predpoklady, preto mu nie je možné prideliť úväzok na vyučovanie predmetov, uvedené žalovaný považoval za prekážku v práci na strane organizácie. Žalobcovi bol daný priestor v kabinete, kde sa zdržiaval a bola mu následne ponúknutá práca skolníka, ktorú odmietol. Počas celého obdobia odkedy opäť prišiel do zamestnania nebola žalobcovi pridelená práca učiteľa. Žalobca fakticky vykonával prácu učiteľa do 30.6.2004, t.j. v školskom roku 2003/2004. Nie je pravdou, že počas doby, kedy bol žalobca preradený do školiaceho strediska A., vykonával prácu učiteľa, bol skoliteľom pre dospelých. Je pravdou, že študenti žalovaného vykonávali exkurzie v školiacom stredisku, avšak v sprievode ich učiteľa. V rokoch 2004 - 2007 o

ktorých žalobca uvádza, že učil, mal pracovnú zmluvu na školiteľa a nie na učiteľa a teda by ani nemohol učiť. Jeho zamestnávateľom bol aj iný právny subjekt. Žalovaný nesúhlasí so žalobcom, že ide o nesprávnu textáciu výpovede, cituje sa tam konkrétny § výpovedného dôvodu, aby nedošlo k zámene, čiže z výpovede je zrejmé, že ide o výpovedný dôvod z dôvodu nesplnenia kvalifikačných predpokladov na strane zamestnanca. Je nesporné, že kvalifikačné predpoklady žalobca nespĺňa. Povinnosťou zamestnávateľa nie je poskytnúť zamestnancovi zvýšenie kvalifikácie, pokiaľ by išlo o zvýšenie na vertikálnej a nie horizontálnej rovine. Pokiaľ žalobca uvádza, že vyhral 7 súdnych sporov, išlo v nich o náhradu mzdy za každý mesiac samostatne. Žalovaný poukázal na konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 18Cpr/1/2011, kde zástupca Ministerstva školstva SR sa vyjadroval k tomuto sporu. Pokiaľ ide o výnimku, túto žalobca nespĺňa vzhľadom na ust. § 7 ods. 1, 2 zák. č. 317/2009 Zz. Práve z dôvodu nesplnenia kvalifikačných predpokladov bol žalobca preradený od 1.9.2004 do 31.12.2007, po tomto dátume ho žalovaný nemal kde vyradiť. Pokiaľ ide o neplatnosť predchádzajúcej výpovede je nesporné, že v tomto konaní nebola preukázaná organizačná zmena písomnou formou. Pokiaľ ide o namietané uvádzanie označenia žalobcu ako učiteľa strednej školy, žalovaný uviedol, že akákoľvek listina musí označovať nejaké pracovné zaradenie a preto takéto označenie sa na listinách nachádza. A pokiaľ ide o ponúknutú prácu údržbár - školník, táto nie je externým miestom a nie je relevantné aké, presné označenie má. Žalovaný uviedol, že má aj iných zamestnancov, nielen pedagogických a svedkyňa L.. O. O. pedagogický zamestnanec nebola. Študenti chodia na odbornú prax na niekoľko pracovísk, kde sa im vždy venuje nejaký pracovník danej firmy. Keďže na škole pôsobilo toto školiace stredisko moderne vybavené, študenti navštívili aj toto pracovisko, kde sa im títo školitelia venovali, ale to nebol ich učiteľ predmetu Prax. Žiaci mali svojho učiteľa Praxe. Svedok N. A. je zaujatý, pretože sám žaloval žalovaného v takom istom spore a rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 18Cpr/1/2011 v spojení s rozsudkom KS 24CoPr/3/2013 súd prehral. Svedok nie je kvalifikovaný na posúdenie kvalifikačných predpokladov žalobcu.

18. Žalovaný ďalej na pojednávaní uviedol, že poukazuje na rozhodnutia odvolacieho súdu, v zmysle ktorého treba postupovať a nesúhlasí s názorom žalobcu, ktorý opakovane tvrdí, že žalobcovi nebola ponúknutá iná práca. Zákonodarca v ustanoveniach Zákonníka práce jednoznačne uvádza, ako a za akých podmienok môže dôjsť k zmene pracovnej zmluvy. Z predmetnej ponuky na prechod na inú prácu je zrejmé, že zmena pracovnej zmluvy sa mala týkať jedine pracovného zaradenia a teda zo zákona ostatné ustanovenia pracovnej zmluvy zostávajú nezmenené, teda by sa jednalo o trvalý pracovný pomer. Zavádzajúca je námietka ničím nepodložená, že u žalovaného nebolo vytvorené pracovné miesto, ktoré mu bolo ponúknuté. Irelevantné je vyjadrenia žalobcu, keď tvrdí bez akéhokoľvek dôkazu, že žalovaný nepostupoval v zmysle platných právnych noriem, čo sa týka administratívnych záležitostí osobného spisu žalobcu. Ako je zrejmé zo Zákonníka práce, zmluvná strana nemôže meniť zmluvný vzťah svojvoľne bez súhlasu ďalšej strany, inak zo zákona dochádza o absolútnej neplatnosti takéhoto právneho úkonu. Riešenie mzdových listov pre merito vecí je nepodstatné, mzdové listy pracovníkov musia byť vypracovávané v súlade s platnou pracovnou zmluvou, teda nebolo možné žalobcu zaradiť inak ako bol zaradený i napriek tomu, že nespĺňal kvalifikačné predpoklady. Odvolací súd sa v predmetnej veci vysporiadal s platnosťou výpovede po hmotnoprávnej stránke, teda námietka opakovaná zo strany žalobcu, že bola prejednávaná iná výpoveď, je právne bezvýznamná. Je všeobecne známe a v súdnej praxi rešpektované, že evidenčné číslo organizácie a dátum vyhotovenia listiny nie sú dôvodom, ktoré by mohli zameniť výpovedný dôvod. Zákonodarca taktiež jednoznačne pripúšťa skutočnosť, že ak zamestnávateľ prejedná výpoveď s odborovou organizáciou, takto prejednanú výpoveď môže platne použiť počas celej doby pokiaľ dôvody výpovede trvajú. Vyjadrenie žalobcu, že žalovaný bol povinný zabezpečiť, resp. umožniť žalobcovi zvýšenie kvalifikácie, nemá absolútne oporu v žiadnej platnej právnej norme. Zákonník práce ukladá zamestnávateľovi povinnosť zvyšovať si svoju kvalifikáciu, avšak nie čo do stupňa, ale v rámci odborných školení v súčasnej dobe u učiteľov na stredných školách sa týka získavania tzv. kreditov. V žiadnom prípade žalovaný nemal povinnosť umožniť žalobcovi zvýšenie kvalifikácie o jeden stupeň vysokoškolský. Žalobca nespĺňa kvalifikačné predpoklady učiteľa strednej odbornej školy a tieto nespĺňal už v čase, keď bol preradený. Kvalifikačné predpoklady taxatívne uvádza zákonodarca a skladajú sa z dvoch zložiek - pedagogickej spôsobilosti a odbornej spôsobilosti. Aby učiteľ strednej odbornej školy spĺňal odbornú spôsobilosť, musí mať VŠ 2.stupňa v odbore, ktorý má vyučovať alebo v odbore príbuznom. Čo sa týka pedagogickej spôsobilosti učiteľa strednej odbornej školy ani tu nepostačuje v minulosti používané tzv. pedagogické minimum získané na bývalých pedagogických fakultách, tu tiež zákonodarca jednoznačne vyžaduje, aby pedagogická spôsobilosť učiteľa bola nadobudnutá na vysokej škole, ktorá je zameraná na vyučujúci predmet, t.z. strojárské predmety -vyštvudovať VŠ strojnícku atď.

Otázky platnosti/neplatnosti výpovede po hmotnoprávnej stránke boli jednoznačne preukázané. Ponuka na inú prácu nie je právny úkon, prílohy datované byť nemusia. Prechod na inú prácu - ponuku zo dňa 1.12.2010, žalobca odmietol podpísať, podpísali ju len svedkovia, na túto však žalobca písomne reagoval, takže ju evidentne prevzal. Prílohou tohto dokumentu bola náplň práce údržbára a platové zaradenie, ktoré datované byť nemusí.

19. Svedok M. T. na pojednávaní uviedol, že pracuje u žalovaného ako učiteľ a je členom odborového výboru. Ich odborový výbor dostal žiadosť o prerokovanie výpovede pre žalobcu, túto žiadosť zo dňa 03.12.2010 prerokovali dňa 08.12.2010 a prerokovanie výpovede dali na vedenie školy dňa 10.12.2010. Vo výbore odborového zväzu sa zhodli na tom, že táto výpoveď nespĺňa predpoklady v zmysle ustanovenia zákonných predpisov, je v nesúlade so Zákonníkom práce. Výbor sa radil aj s odborníkmi v danej oblasti. Boli presvedčení, že žalobca napadne túto výpoveď na súde. Následne obdržali aj predmetnú výpoveď danú žalobcovi. Ohľadom prerokovania výpovede danej žalobcovi dňa 13.12.2010 svedok uviedol, že takáto výpoveď na odborovom zväze prerokovaná nebola, výbor odborového zväzu neobdržal žiadnu takúto žiadosť o prerokovanie tejto výpovede. V škole u žalovaného učiteľa majú nadčasové hodiny, prakticky je to takto zaužívané. Aj na odborovom výbore sa zhodli, že vzhľadom na existujúce nadpočetné hodiny, mohli sa tieto ponúknuť žalobcovi a bol by mal túto prácu. Hovorili o tom s kolegyňou C.. Sú toho názoru, že žalobca spĺňa kvalifikačné predpoklady pre výkon svojej práce v škole ako bakalár.

20. Svedkyňa O.. G. A. na pojednávaní uviedla, že je členkou výboru základnej organizácie pedagogických pracovníkov odborového zväzu pri žalovanom. Dňa 03.12.2010 obdržali požiadavku školy o prerokovanie výpovede danej žalobcovi. Išlo o výpoveď, ktorá mu bola daná pod číslom XXXXX/XXXX Z. Tt-XX. Predmetnú výpoveď prerokovali dňa 08.12.2010 a potom odovzdali vyjadrenie dňa 10.12.2010 zástupkyňi školy O.. G.. Vyjadrenie odborového orgánu bolo také, že nesúhlasia s danou výpoveďou. Podľa odborového zväzu platí u žalobcu stále výnimka zo vzdelania, ktorá bola daná nariadením vlády SR č. 249/1992 Zb. a potom sa uplatňuje výnimka v zmysle zákona č. 552/2003 o výkone práce vo verejnom záujme a podobne aj v zákone č. 317/2009 Zb. o pedagogických zamestnancoch. Dňa 2.2.2012 sa odborová organizácia vyjadrovala k výpovedi žalobcu, ktorá bola prerokovaná dňa 08.12.2010. Po dni 10.12.2010 už sa odborová organizácia nevyjadrovala k žiadnej ďalšej výpovedi danej pre žalobcu a ani o to neboli požiadaní. Výpoveď zo dňa 13.12.2010 sa nenachádza v materiáloch svedkyne, takáto žiadosť na prerokovanie výpovede zo dňa 13.12.2010 nebola ich organizácii na vyjadrenie doručená. Výpoveď, ktorú odborová organizácia prerokovávala, bola daná podľa § 63 ods. 1 písm. d/ bod I. ods.2 písm. b/ zákonníka práce, z dôvodu, že nespĺňa predpoklady ustanovené právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce.

21. Svedkyňa L.. O. C. na pojednávaní uviedla, je predsedníčkou výboru základnej organizácie pedagogických pracovníkov odborového zväzu pri žalovanom. Výbor prerokovával žiadosť žalovaného v súvislosti s výpoveďou, ktorá bola daná žalobcovi. Výbor odpovedal žalovanému listom dňa 10.12.2010 tak, že výbor nedal súhlas k výpovedi. Súhlas s touto výpoveďou nedali po tom, čo prekonzultovali vec aj s právnikmi, že predmetná výpoveď by mohla byť znovu napadnutá na súde. Dôvodom ich nesúhlasu bola skutočnosť, že na žalobcu sa vzťahuje výnimka zo vzdelania, čo oznámili aj riaditeľovi školy. Výpoveď daná žalobcovi dňa 13.12.2010 sa v spisovom materiáli ich výboru nenachádza. Svedkyňa sama má 2 nadčasové hodiny, ale nemá vedomosť o rozsahu nadpočetných hodín na ich škole. Zo strany žalovaného bolo ich výboru doručené na vedomie oznámenie o ponuke na prácu údržbára zo dňa 02.12.2010. Nemali žiadnu vedomosť o tom, dokedy sa mal žalobca vyjadriť žalovanému na ponúknutú prácu. Samotný výbor sa k tejto ponuke nevyjadroval.

22. Svedkyňa L.. O. O. na pojednávaní uviedla, že žalobca je jej bývalý kolega a žalovaný je jej bývalý zamestnávateľ. Pracovala ako technický školiteľ pre potreby A. A. Y., vyučovala prax študentov tretí a štvrtý ročník. Školili dospelých pre potreby A. A. Y.. Vykonyvala školenie žiakov SPŠD, ale len prax. Žiakov SPŠD vyučoval aj žalobca počas zaradenia v školiacom stredisku, žalobca bol spôsobilý vykonávať výučbu žiakov SPŠD, výučbu vykonávali spolu. Po nahliadnutí do učebných osnov svedkyňa uviedla, že si myslí, že žalobca je spôsobilý vykonávať a vyučovať predmety, ktoré sú uvedené v učebných osnovách. Počas práce v školiacom stredisku v A. bola svedkyňa zamestnaná u žalovaného, tento jej vyplácal mzdu. Rozsah školenia pre dospelé osoby zadával A.. Svedkyňa ďalej uviedla, že učiteľ strednej školy teoretických odborných predmetov musí mať VŠ - štúdium 2. stupňa. Svedkyňa vyučovala predmet Prax v školiacom stredisku A., ale nevie, kto im dával osnovy.

Presne si pamätá, že učila študentov montáž prednej nápravy. Svedkyňa si nepamätá, či keď prišli žiaci na prax, či s nimi prišiel nejaký pedagogický pracovník. Náplňou práce z pracovného pomeru svedkyne bolo školenie nastupujúcich pracovníkov pre A.. V náplni jej práce školenie žiakov SPŠD nebolo. Svedkyňa si nepamätá, či bola pedagogický zamestnanec školy, bolo to v roku 2005. Svedkyňa si vo svojom životopise uvádza, že bola technický školiteľ, ale zamestnávateľ bol žalovaný. Svedkyňa sa nezúčastňovala klasifikačných porád ako sa zúčastňujú učitelia strednej školy.

23. Svedok L.. T. U. na pojednávaní uviedol, že žalobca je jeho bývalý kolega a žalovaný je jeho súčasný zamestnávateľ. Pomáha zabezpečovať odbornú prax A., jeho pracovné zaradenie je lektor, školiteľ. V školiacom stredisku PSA sa vykonávala výučba žiakov SPŠD v roku 2006, 2007. Prvú školiacu skupinu školili podľa programu A. ako operátorov výroby. U žiakov SPŠD sa nevyučoval predmet Prax a praktické cvičenia v odbore elektrotechnika v školiacom stredisku. V tom školiacom stredisku bola skupina C-čkari - technika automobilovej dopravy, týchto školili oni. Iný odbor tam vtedy nemali. Týchto žiakov vyučoval aj žalobca, vyučovali ich viacerí, striedali sa - všetci ôsmi, čo v tom čase boli zaradení na školiacom stredisku, teda pán A., L.. O., L.. L., L.. S., L.. T., vtedy C.. Ich účelom nebolo školiť žiakov, oni hlavne školili zamestnancov A.. Títo študenti boli prvý pilotný program v tomto období. Žalobca školil s nimi, takže bol spôsobilý. Svedok nevie, či je žalobca spôsobilý vykonávať a vyučovať predmety, ktoré sú uvedené v učebných osnovách. Svedok nebol pedagogický zamestnanec školy. Bol to projekt, ktorý bol v spolupráci s Francúzskom, s A., bolo vytvorené školiace stredisko, v ktorom pôsobili ako lektori, školitelia. Pri výkone práce v školiacom stredisku ich metodicky riadil A.. Žiakov SPŠD na toto pracovisko vždy doviedol pedagóg, niekedy tam chvíľu postál a keď videl, že nemajú problém, tak išiel do vedľajšej miestnosti chystať si svoje veci. Na hodinu praxe teda prišli žiaci s pedagógom. Ako školitelia vyhodnocovali túto prax žiakov podľa programu A., nie podľa hodnotenia školy.

24. Svedok L.. U. L. na pojednávaní uviedol, že žalobca je jeho bývalý kolega, žalovaný je jeho bývalý zamestnávateľ. V školiacom stredisku A. sa vykonávala výučba žiakov SPŠD, toto školiace stredisko bolo a je súčasťou SPŠD. Podľa svedka žalobca bol a je spôsobilý na výučbu žiakov SPŠD v školiacom stredisku. Žalobca vyučoval aj žiakov SPŠD v školiacom stredisku A., bol na to dopredu spravený harmonogram, bolo ich osem a chodili aj pracovníci z A. aj žiaci, toto sa rôzne prelínalo. Žiakov SPŠD viackrát viedol svedok spolu so žalobcom. Pracovný pomer mal svedok uzavretý s SPŠD a tento zamestnávateľ mu aj vyplácal mzdu. Podľa svedka je žalobca spôsobilý vykonávať a vyučovať predmety, ktoré sú uvedené v učebných osnovách a tieto predmety sa aj v minulosti vyučovali. Svedok nevie, či bol pedagogickým zamestnancom SPŠD. V pracovnej zmluve bolo, že svedok je pracovník SPŠD s príslušným platom. V čase, keď svedok prišiel na školu, žalobca aj svedok vyučovali odbornú prax žiakov. Tematické plány mali spravené v rámci ich bývalých školení, robili ich oni a z toho sa potom vybralo pre žiakov SPŠD. Na otázku žalovaného, kto im teda schválil ich tematický plán a či odučenú hodinu ako tvrdí zaznačili tak ako mali do triednej knihy, keď jeho povinnosťou bolo do 30.8. toho ktorého roka predložiť zamestnávateľovi tematický plán na ten ktorý učebný predmet, ktorý plán následne musí posúdiť predmetová komisia a predseda predmetovej komisie svedkovi ako učiteľovi tento schváli alebo nie a po schválení v rámci školského roka postupuje učiteľ podľa tematického plánu, každú jednu vyučovaciu hodinu učiteľ po odučení túto zaznačí do triednej knihy, svedok uviedol, že plány mali svoje, škola im povedala, choďte tu na prax, tak tam išli a vykonávali prax. Svedok si nepamätá, či pri príchode žiakov na prax prišiel s nimi aj nejaký pedagóg zo školy. Svedok sa nezúčastňoval pedagogických porád školy. Svedok nevie, koľko hodín v priebehu mesiaca sa žiaci SPŠD zúčastnili praxe na školiacom stredisku A., nevie, či chodili každý deň, bolo to v roku 2007, 2008 podľa rozvrhu. Do školiaceho strediska chodili aj budúci zamestnanci A.. Podľa svedka učiteľ strednej školy musí mať príslušné vzdelanie a príslušnú prax, bakalárske vzdelanie podľa neho stačí.

25. Svedok W.. na pojednávaní uviedol, že žalobca je jeho bývalý kolega. N. zamestnancom Z.-strojníckej a žiaci žalovaného chodili k nim na vyučovanie, organizovali pre nich vyučovanie. Svedok nevie povedať, či na Z.-strojníckej vykonávajú Prax a praktické cvičenia aj pedagogickí zamestnanci, ktorí majú VŠ vzdelanie 1.stupňa s titulom Bc., ale určite tam je jeden vyučujúci, ktorý nemá ani Bc. Svedok tam nepracuje už 8 rokov. Ohľadne spôsobilosti pedagogického zamestnanca na výkon práce Prax a praktické cvičenia svedok uviedol, že pred ôsmimi rokmi stačilo, že bol vyučený v odbore - strednú odbornú školu v odbore a doplnkové pedagogické štúdium - to bola plná kvalifikácia, aby mohol učiť na SŠ Prax a praktické cvičenia. Posledných šesť rokov musí tento predmet učiť učiteľ s VŠ vzdelaním, svedok si nie je istý, či stačí bakalár. Po nahliadnutí do učebných osnov svedok uviedol, že časť, ktorá sa týka strojárskych a zväračských tém, by žalobca mohol vyučovať. Predložené osnovy - zväranie je odbor

žalobcu, ktorý má aj zváračský kurz, on bol schopný to učiť a aj to učil. Aj obrábanie kovov. Žalobca by mohol vyučovať aj automobily. Na SPŠ, kde bol svedok zamestnancom, boli učebné odbory strojárská technológia, elektrotechnika, technicko-informatické služby, tieto učebné odbory tam v súčasnosti aj sú, majstri odbornej výchovy tam nie sú, ani nikdy neboli, vždy boli učitelia odborných predmetov a aj sú. Svedok nevie, či je žalobca odborne spôsobilý na výučbu v študijnom odbore elektrotechnika, dopravu učil niekedy aj svedok, strojné obrábanie kovov a zváranie v doprave určite bolo, čiže je odborne spôsobilý aj on. Svedok si myslí, že aj v Elektrotechnike, lebo sú tam odbory, ktoré sú zamerané na strojárstvo. Manuálne odbory v rámci praxe sa vyučovali na škole, kde svedok pracoval, potom k nim do dielní prestali chodiť a nemá vedomosť o tom kde a ako sa to vyučovalo. Svedok si nepamätá, v ktorom roku SPŠD prestala vyučovať manuálnu prax žiakov na SPŠ- strojárskej. Svedok hodnotí odbornú spôsobilosť žalobcu na výučbu odborných predmetov podľa toho, že jednu dobu svedok robil vedúceho praktického vyučovania a dokázal porovnať odbornosť, iniciatívu, vzťah žalobcu so žiakom. Môže povedať, že patril medzi zodpovedných vyučujúcich, bol odborne vyspelý, so žiakmi dokázal pracovať, nikdy nemal problémy s vyučujúcimi alebo so žiakmi. Na pojednávaní svedok skonštatoval, že žalobca spĺňa kvalifikačné predpoklady na výučbu, podľa toho, že žalobcu poznal z minulosti, keď robil vedúceho a pravidelne kontroloval jeho prácu so žiakmi. Svedok nevie, ako sa v súčasnosti vyučuje zvar kovov, ale myslí si, že to je stále rovnaké. K tvrdeniu žalovaného, že v súčasnej dobe sa zvar nevyučuje fyzicky ako sa to niekedy učilo, ale vyhodnocuje to počítač svedok uviedol, že si myslí, že žiak sa to musí naučiť najprv ručne, aby pochopil princíp zvaru, programovanie je ďalšia časť.

26. Svedok N. A. na pojednávaní uviedol, že žalovaný bol jeho zamestnávateľom, žalobca je jeho bývalý kolega. Svedok dostal výpoveď o mesiac neskôr ako žalobca. Svedok po nahliadnutí do učebných osnov uviedol, že žalobca môže vyučovať uvedené predmety. Na platovom dekréte, ktorý mu prišiel vždy v januári, nemali žiadne označenie. To, že sú učitelia odborných predmetov na strednej škole, sa dozvedeli až pri výpovedi, keď dostali vyúčtovanie na tri mesiace dopredu. V potvrdení o zamestnaní, ktoré dostal pri rozviazaní pracovného pomeru, bolo napísané nejaké číslo a učiteľ odborných predmetov na strednej priemyselnej škole. Mzdu svedkovi vyplácala škola. Na mzdovom dekréte bolo každý rok napísané, koľko má odpracovaných rokov a koľko mu chýba. Svedkovi ani žalobcovi počas pracovného pomeru nebolo vytykávané, že nespĺňajú kvalifikačné predpoklady na výkon práce, ani na to neboli upozornení. Až keď si spravili vysokú školu, bývalý riaditeľ im povedal, že to nepotrebujú. Svedok ani žalobca nežiadali zamestnávateľa o možnosť zvýšenia si kvalifikácie, školu si spravili sami. Až keď chceli, aby im zaplatil aspoň posledný semester, povedal, že to už nepotrebujú. Žiaci SPŠD Trnava navštevovali školiace stredisko A. A., chodili tam každý piatok C3 aj C4. Výučbu žiakov vykonával aj žalobca. Po prvej výpovedi svedok a žalobca prvý pracovno-právny spor vyhrali, následne nastúpili pracovať k žalovanému, ktorý im prácu neprideľoval a po troch mesiacoch ich prepustil.

27. Svedkyňa O. W. G. na pojednávaní uviedla, že je zástupkyňou riaditeľa školy žalovaného. So žalobcom boli kolegovia. Vie, že žalovaný dal žalobcovi výpoveď a s danou výpoveďou súhlasí. Súčasťou jej pracovnej náplne je aj vypracovávanie pracovných zmlúv spolu s riaditeľom, vyhotovovanie platových dekrétov a iné. Žalobca pred výpoveďou bol zaradený ako učiteľ, svedkyňa nemôže povedať že odborných predmetov ale ani všeobecno-vzdelávacích. V pôvodnej pracovnej zmluve z roku 1987 bol žalobca prijatý ako učiteľ dielenských cvičení. Po zmene legislatívy sa to premenovalo na označenie učiteľ odborných predmetov. Majú dva druhy zamestnancov - učiteľ všeobecno-vzdelávacích predmetov a učiteľ odborných predmetov. Tieto skupiny majú spoločné to, že musia mať VŠ vzdelanie 2. stupňa. Žalobca nespĺňal predpoklady, aby bol zaradený ako učiteľ odborných predmetov. Svedkyňa uviedla, že oni sú stredná odborná škola, ktorá má študijné odbory. V roku 1987 boli aj dielenský učitelia. Dielenské vyučovanie u nich zaniklo, tak majú tieto dve kategórie zamestnancov. Po nahliadnutí do potvrdenia o zamestnaní z 2.1.2008 svedkyňa uviedla, že uvedenú listinu nepísala ona, bola spracovaná na hospodárskom oddelení. Je tu uvedené zaradenie učiteľ odborných predmetov, vystavovala to pani N. a podľa svedkyne je to normálne, lebo vedela, že žalobca nie je učiteľ všeobecno-vzdelávacích predmetov, preto tam napísala, že je učiteľ odborných predmetov. Učiteľ strednej školy je označenie podľa zákona. Ohľadne dodatkov k pracovným zmluvám po zmene legislatívy svedkyňa uviedla, že nevie, o aký typ dodatkov sa má jednať. Dodatok k pracovnej zmluve prechádza cez pána riaditeľa, takéto veci ona nerieši samostatne. Svedkyňa nevie o tom, že by vyhotovovanie dodatkov vo vzťahu k označeniu a zaradeniu pracovnej pozície bolo vyhotovované, ona nevyhotovovala dodatok, v ktorom by zmenila názov zaradenia žalobcu z učiteľ dielenských cvičení na učiteľ odborných predmetov strednej školy. Na pracovnej zmluve žalobcu bol uvedený názov učiteľ dielenských cvičení. Takúto pozíciu teraz na škole nemajú, nakoľko na škole sa učebné odbory nevyučujú. Žalobca bol prijatý na

pracovnú pozíciu učiteľ dielenských cvičení, túto prácu vykonával v dielňach na G. ulici oproti. Dielne sa nevyučujú od roku 2005. Predmety prax a praktické cvičenia sa vyučovali, ale po roku 2005 došlo k zmene školského vzdelávacieho programu na základe štátneho vzdelávacieho programu, ktorý bol úplne inovovaný, najmä čo sa týka náplne praxe. Učiteľia odborných predmetov boli zodpovední za prax, pretože teoretické poznatky išli do praktických poznatkov, bolo to prepojené. Praktické cvičenia, merania mal robiť učiteľ, ktorý vyučoval daný predmet. Tak bol postavený školský vzdelávací program. Zdvihol sa omnoho vyššie oproti 80. rokom prepojenie teórie s praxou. Svedkyňa nevidí dôvod, aby spravila dodatok k pracovnej zmluve, keďže označenie dielenský učiteľ bol zrušený. Či to je dielenský učiteľ, majster odbornej výchovy, učiteľ dielenských cvičení, pozícia je tá istá, je to len ten istý názov. Učiteľ odborných predmetov na strednej škole musí mať VŠ vzdelanie 2.stupňa, nevidí preto dôvod, prečo by to mala automaticky prepísať. Označenie učiteľ dielenských cvičení bolo zrušené, nemôže sa už používať. Namiesto toho vzniklo označenie učiteľ stredoškolských predmetov. Učiteľia odborných predmetov boli tí, ktorí splnili kvalifikáciu.

28. Z pracovnej zmluvy zo dňa 02.09.1987 vyplýva, že Západoslovenský krajský národný výbor - odbor školstva v Bratislave a žalobca uzavreli pracovnú zmluvu, na základe ktorej bude žalobca pracovať v organizácii SPŠ dopravná vo funkcii učiteľa dielenských cvičení.

29. Z vysvedčenia o maturitnej skúške zo dňa 11.06.1985 vyplýva, že žalobca ukončil päť ročné štúdium na Strednej priemyselnej škole v H. odbor strojárstvo vykonaním maturitnej skúšky a nadobudol úplné stredné vzdelanie.

30. Z vysvedčenia o záverečnej skúške zo dňa 06.07.1987 vyplýva, že žalobca absolvoval na pedagogickej fakulte v D. 4 semestrové doplnkové pedagogické štúdium pre majstrov odborného výcviku z odborných učilíšť.

31. Z vysvedčenia o štátnej bakalárskej skúške zo dňa 19.10.2000 a diplomu vyplýva, že žalobca skončil obsahovo ucelenú časť vysokoškolského štúdia v študijnom odbore majster odbornej výchovy a vykonal štátnu bakalársku skúšku z predmetov pedagogika, psychológia, didaktika odborného výcviku na pedagogickej fakulte H. univerzity v H. a priznáva sa mu titul bakalár.

32. Z dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 1.9.1987 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 06.05.2005 vyplýva, že dohodou sa zamestnanec preraďuje zo zaradenia učiteľa praktického vyučovania mládeže na výchovno-vzdelávaciu činnosť dospelých na základe Francúzsko - slovenskej rámcovej dohody o odbornom vzdelávaní zamestnancov A. A. Y.. Zmena pracovnej zmluvy sa uzatvára na dobu od 01.09.2004 do 31.12.2006. Miesto výkonu práce - Y. povolání SPŠD Trnava.

33. Z dodatku k dohode o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 06.05.2005 vyplýva, že dohoda o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 6.5.2005 sa so súhlasom žalobcu a žalovaného predlžuje do 31.12.2007.

34. Z potvrdenia o zamestnaní zo dňa 02.01.2008 vyplýva, že označenie zamestnania žalobcu je učiteľ odborných predmetov strednej školy.

35. Z ponuky žalovaného na prechod na inú vhodnú prácu zo dňa 01.12.2010 vyplýva, že nakoľko žalobca nespĺňa predpoklady ustanovené právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce, nie je možnú mu prideliť prácu učiteľa strednej školy. Žalovaný ponúka žalobcovi prácu údržbára, ktorú je schopný kvalifikovane vykonávať. V prípade, ak nebude ochotný prejsť na ponúknutú prácu vo funkcii údržbára, bude žalovaný nútený dať mu výpoveď. Žalobca ponuku prevzal na rozmyslenie dňa 02.12.2010 o 7:50 hod do 14:00 hod.

36. Zo záznamu z odovzdávania ponuky vhodnej práce na č.l. 30 vyplýva, že dňa 02.12.2010 o 7:50 hod. bola za prítomnosti dolupodpísaných svedkov riaditeľom školy odovzdaná žalobcovi ponuka vhodnej práce, žalobca si vyžiadal čas na rozmyslenie do 14:00 hod. dňa 02.12.2010, čo na originály písomnej ponuky potvrdil vlastnoručným podpisom. Žalobca sa dostavil k riaditeľovi školy dňa 02.12.2010 o 14:05 hod., na výzvu, aby sa k predmetnej ponuke na vhodnú prácu vyjadril odišiel z miestnosti, kde bol riaditeľ a traja svedkovia. Na základe jeho reakcii považuje riaditeľ predloženú ponuku k vhodnej práci za odmietnutú.

37. Z oznámenia k vyjadreniu ponuky na inú prácu zo dňa 02.12.2010 vyplýva, že žalobca oznamuje žalovanému, že k jeho ponuke "Prechod na inú prácu - ponuka", ktorú dnes žalobca obdržal, odpovie žalovanému do 7 dní v súlade so Zákonníkom práce.

38. Z Výpovede z pracovného pomeru zo dňa 03.12.2010 číslo XXXX/XXXX/SPŠDTtXX podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1, ods. 2 písm. b/ Zákonníka práce vyplýva, že žalovaný dal žalobcovi výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1, ods. 2 písm. b/ Zákonníka práce pre nesplnenie predpokladov ustanovených právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce. Dňa 02.09.1987 bola so žalobcom uzavretá pracovná zmluva na výkon pracovnej činnosti učiteľa dielenských cvičení. Dňa 01.11.2009 nadobudol účinnosť zákon č. 317/2009 Z.z., ktorý stanovuje kvalifikačné predpoklady na výkon pedagogickej činnosti, s poukazom na ktorý žalobca nespĺňa kvalifikačné predpoklady (požadovaný stupeň vzdelania v príslušnom odbore) osobitnú kvalifikačnú požiadavku, ani kvalifikačnú požiadavku na vyučovanie predmetov, ktoré sú súčasťou školského vzdelávacieho programu na SPŠD, keď žalobca dosiahol vysokoškolské vzdelanie prvého stupňa v študijnom odbore majster odbornej výchovy a doplnkové pedagogické štúdium pre majstrov odborného výcviku. Žalobca teda nemôže vykonávať prácu učiteľa strednej školy pre úplné stredné odborné vzdelávanie, ktorú poskytuje SPŠD, pre nedostatok kvalifikácie. Výnimka zo stupňa vzdelania môže byť zachovaná iba pri vykonávaní rovnakej pracovnej činnosti s rovnakým alebo obdobným charakterom ako má činnosť, na ktorú bola udelená. Keďže na SPŠD sa nevykonáva rovnaká pracovná činnosť, túto nie je možné akceptovať pri študijných odboroch vyučovaných na SPŠD. Nakoľko žalobca nespĺňa predpoklady na výkon dohodnutej práce, nie je možné mu prideliť prácu učiteľa strednej školy, ktorá poskytuje úplné stredné odborné vzdelávanie. Ako zamestnávateľ nemá žalovaný možnosť ponúknuť mu prácu zodpovedajúcu jeho vysokoškolskej kvalifikácii. Žalovaný ponúka žalobcovi prácu vo funkcii údržbára.

39. Zo žiadosti o prerokovanie výpovede zo dňa 03.12.2010 vyplýva, že žalovaný požiadal ZO OZ PŠaV na Slovensku, SPŠ dopravná, Študentská ul. 23, Trnava, o prerokovanie výpovede, ktorú ako zamestnávateľ dáva žalobcovi v súlade s § 63 ods. 1 písm. d) bod 1, ods. 2 písm. b/ Zákonníka práce žalobcovi s tým, že menovanému nie je možné pridelovať prácu v súlade s jeho pracovnou zmluvou, bola mu ponúknutá iná vhodná práca dňa 02.12.2010, na ponuku žalobca nereagoval. Prílohou žiadosti o prerokovanie výpovede bola predmetná výpoveď a ponuka na inú prácu.

40. Z prerokovania výpovede zo dňa 10.12.2010 vyplýva, že Základná organizácia pedagogických pracovníkov Odborového zväzu PŠaV na Slovensku pri SPŠ-dopravnej v Trnave obdržala dňa 03.12.2010 žiadosť o prerokovanie výpovede danej žalobcovi. Výpoveď bola prerokovaná dňa 08.12.2010. Výpoveď nespĺňa predpoklady ustanovené právnymi predpismi, preto s výpoveďou nesúhlasia.

41. Z Výpovede z pracovného pomeru zo dňa 13.12.2010 číslo 0031/2010/SPŠDTt-15 podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1, ods. 2 písm. b/ Zákonníka práce vyplýva, že žalovaný dal žalobcovi výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1, ods. 2 písm. b/ Zákonníka práce pre nesplnenie predpokladov ustanovených právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce. Dňa 02.09.1987 bola so žalobcom uzavretá pracovná zmluva na výkon pracovnej činnosti učiteľa dielenských cvičení. Dňa 01.11.2009 nadobudol účinnosť zákon č. 317/2009 Z.z. a vyhláška č. 437/2009 Z.z. ktoré stanovujú kvalifikačné predpoklady na výkon pedagogickej činnosti, s poukazom na ktoré je požadovaným vzdelaním učiteľa strednej školy poskytujúcej úplné stredné odborné vzdelávanie najmenej vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v požadovanom študijnom odbore. Na vyučovanie predmetov prax a praktické cvičenia v študijných odboroch 3739 6 elektrotechnika v doprave a telekomunikáciách a 3765 6 technika a prevádzka dopravy, je požadované vzdelanie najmenej vysokoškolské druhého stupňa (požadovaný stupeň vzdelania) na elektrotechnickej alebo strojníckej fakulte v študijných odboroch zameraných na telekomunikácia alebo automobilovú techniku (požadované študijné odbory). Tým, že žalobca dosiahol vysokoškolské vzdelanie prvého stupňa v študijnom odbore majster odbornej výchovy, nespĺňa kvalifikačný predpoklad požadovaný stupeň vzdelania v požadovanom odbore. Žalovaný si ako zamestnávateľ splnil povinnosť ponuku vhodnej práce s pracovným zaradením údržbár, na ktorú nie je ochotný prejsť, žalovaný nemá možnosť ho ďalej zamestnávať. Výpovedná doba je trojmesačná a začína plynúť 01.01.2011. Pracovný pomer končí uplynutím výpovednej doby dňa 31.03.2011. Žalobca výpoveď prevzal dňa 14.12.2010.

42. Z plánu práce školy na školský rok 2010/2011 vyplýva, že žalovaný je komplexným vzdelávacím zariadením poskytujúcim vzdelávanie 4-ročných denných študijných odborov s maturitou v oblasti

vyššieho sekundárneho vzdelávania. Škola má vytvorené vzdelávacie centrum dospelých v rámci francúzsko - slovenskej spolupráce v oblasti odborného vzdelávania s A. A. Y. H..

43. Zo stanoviska A. Z., s.r.o. zo dňa 08.03.2011 vyplýva, že momentálne nepotrebujú viac ako jedného školiteľa ich zamestnancov na SPŠ Dopravnej.

44. Z oznámenia Ministerstva školstva SR zo dňa 16.06.2004 č. CD-2004-6570/14132-19:093 vyplýva, že Ministerstva školstva SR schválilo základné pedagogické dokumenty širokoprofilového študijného odboru 3739 6 elektrotechnika v doprave a telekomunikáciách s platnosťou od 01.09.2004 a ruší platnosť základných pedagogických dokumentov študijného odboru 3740 6 elektrotechnika v doprave a spojoch.

45. Z oznámenia Ministerstva školstva SR zo dňa 05.05.2005 č. CD-2005-1690/9617-24:093 vyplýva, že Ministerstva školstva SR vydáva pedagogickú dokumentáciu pre študijný odbor 3765 6 technika a prevádzka dopravy s platnosťou od 01.09.2005.

46. Zo stanoviska Ministerstva školstva SR zo dňa 27.03.2013 k sp. zn. 18Cpr/1/2011 vyplýva, že navrhovateľ N.. N. A. nespĺňal ku dňu 21.06.2011 kvalifikačné predpoklady stanovené zákonom na výkon činnosti učiteľa strednej školy z dôvodu, že nezískal vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa.

47. Z listu Ministerstva školstva SR zo dňa 09.12.2004 adresovaného Bc. Bohumilovi Pinkasovi vyplýva, že absolvovaným vysokoškolským štúdiom 1. stupňa nespĺňa kvalifikačné požiadavky vzdelania na vyučovanie v školách a v školských zariadeniach a prináleží mu zaradenie do 9. platovej triedy s odpočtom dvoch rokov z doby započítanej praxe.

48. Podľa § 61 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce v znení účinnom v čase výpovede z pracovného pomeru (ďalej len „Zákonník práce“) výpoveďou môže skončiť pracovný pomer zamestnávateľ aj zamestnanec. Výpoveď musí byť písomná a doručená, inak je neplatná.

49. Podľa § 61 ods. 2 Zákonníka práce zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov ustanovených v tomto zákone. Dôvod výpovede sa musí vo výpovedi skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, inak je výpoveď neplatná. Dôvod výpovede nemožno dodatočne meniť.

50. Podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1. Zákonníka práce zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov, ak zamestnanec nespĺňa predpoklady ustanovené právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce.

51. Podľa § 63 ods. 2 písm. b Zákonníka práce zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď, ak nejde o výpoveď pre neuspokojivé plnenie pracovných úloh, pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny alebo z dôvodu, pre ktorý možno okamžite skončiť pracovný pomer, iba vtedy, ak zamestnanec nie je ochotný prejsť na inú pre neho vhodnú prácu, ktorú mu zamestnávateľ ponúkol v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce alebo sa podrobiť predchádzajúcej príprave na túto prácu.

52. Podľa § 74 Zákonníka práce, výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov, inak je neplatná. Zástupca zamestnancov je povinný prerokovať výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa do desiatich kalendárnych dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľom. Ak v uvedenej lehote nedôjde k prerokovaniu, platí, že k prerokovaniu došlo.

53. Podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 317/2009 Z.z. o pedagogických zamestnancoch a odborných zamestnancoch v znení účinnom čase doručenia výpovede z pracovného pomeru (ďalej len "zákon č. 317/2009 Z.z.") predpoklady na výkon pedagogickej činnosti a na výkon odbornej činnosti sú:
a) kvalifikačné predpoklady, ak tento zákon neustanovuje inak.

54. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 317/2009 Z.z. predpoklady uvedené v odseku 1 musí pedagogický zamestnanec a odborný zamestnanec spĺňať po celý čas výkonu pedagogickej činnosti alebo výkonu odbornej činnosti. Na odborného zamestnanca sa nevzťahuje odsek 1 písm. e).

55. Podľa § 7 ods. 1 písm. a) zákona č. 317/2009 Z.z. kvalifikačným predpokladom na výkon pedagogickej činnosti a na výkon odbornej činnosti je získanie profesijných kompetencií absolvovaním študijného programu alebo vzdelávacieho programu v požadovanom študijnom odbore poskytujúcom požadovaný stupeň vzdelania.

56. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 317/2009 Z.z. požadovaným stupňom vzdelania pre učiteľa podľa § 13 písm. b), c), d) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/317/20100101.html>>, f) a g) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/317/20100101.html>> a pre odborného zamestnanca je najmenej vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa.

57. Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 317/2009 Z.z. ak ide o učiteľa základnej školy, strednej školy, jazykovej školy a základnej umeleckej školy, vyžaduje sa aj vyučovanie jeho aprobačných predmetov alebo predmetov jeho študijného odboru v rozsahu najmenej jednej polovice jeho týždennej priamej výchovno-vzdelávacej činnosti zníženej o jednu hodinu (ďalej len „kvalifikačná požiadavka“); to sa nevzťahuje na učiteľov základnej školy so vzdelávacím programom pre žiakov s mentálnym postihnutím.

58. Podľa § 8 ods. 1 písm. a) zákona č. 317/2009 Z.z. pedagogický zamestnanec, ktorý získal vzdelanie absolvovaním študijného programu alebo vzdelávacieho programu v inom ako požadovanom študijnom odbore na výkon pedagogickej činnosti, doplní si kvalifikačný predpoklad pre príslušnú kategóriu a podkategóriu pedagogického zamestnanca získaním vzdelania v oblasti pedagogiky, psychológie a didaktiky vyučovacích predmetov alebo didaktiky odborného výcviku (ďalej len „pedagogická spôsobilosť“).

59. Podľa § 13 ods. 3 písm. d) zákona č. 317/2009 Z.z. učiteľ vykonáva pedagogickú činnosť pri uskutočňovaní školského vzdelávacieho programu alebo pri poskytovaní kontinuálneho vzdelávania. Kategória učiteľ sa podľa vzdelávacieho programu člení na podkategórie podľa vzdelávacích programov poskytujúcich stupne vzdelania alebo kontinuálne vzdelávanie takto:

d) učiteľ pre nižšie stredné odborné vzdelávanie, stredné odborné vzdelávanie, úplné stredné všeobecné vzdelávanie, úplné stredné odborné vzdelávanie a učiteľ pre vyššie odborné vzdelávanie (učiteľ strednej školy).

60. Podľa § 61 ods. 2 zákona č. 317/2009 Z.z. pedagogickému zamestnancovi, ktorému zamestnávateľ podľa doterajších predpisov zachoval výnimku z plnenia kvalifikačného predpokladu vzdelania, zostáva táto výnimka zachovaná po celý čas vykonávania pracovnej činnosti s rovnakým alebo obdobným charakterom, aký má pracovná činnosť, na ktorej vykonávanie bola výnimka udelená.

61. Podľa § 61 ods. 3 zákona č. 317/2009 Z.z. pedagogický zamestnanec, ktorý nesplnil kvalifikačný predpoklad podľa § 8 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/317/20100101.html>> podľa doterajších predpisov, doplní si ho do 31. decembra 2013.

62. Podľa § 61 ods. 2 zákona č. 317/2009 Z.z. pedagogický zamestnanec, ktorý nesplnil kvalifikačný predpoklad podľa § 8 ods. 1 písm. b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/317/20100101.html>> podľa doterajších predpisov, doplní si ho do 31. decembra 2015.

63. Podľa 10 ods. 6 vyhlášky Ministerstva školstva SR č. 41/1996 Z.z. o odbornej a pedagogickej spôsobilosti pedagogických pracovníkov účinnej do 31.10.2009 (ďalej len "vyhláška č. 41/1996 Z.z.") od požiadavky uvedenej v § 2 ods. 4 a 5 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1996/41/vyhlasene_znenie.html> možno u pedagogického pracovníka, ktorý má odbornú spôsobilosť, upustiť v prípade, ak pedagogický pracovník pôsobí najmenej pätnásť rokov vo výchovno-vzdelávacom procese a dosiahol vek 45 rokov.

64. Podľa 2 ods. 3 vyhlášky č. 41/1996 Z.z. v znení vyhlášky MŠ SR č. 200/2002 Z.z. absolvovaním štúdia v študijných odboroch učiteľstvo, vychovávateľstvo a pedagogické vedy získavajú pedagogickí zamestnanci odbornú a pedagogickú spôsobilosť. Absolvovaním štúdia v neučiteľských študijných odboroch získajú pedagogickí zamestnanci len odbornú spôsobilosť. Pedagogickú spôsobilosť si doplnia v doplňujúcom pedagogickom štúdiu, u majstrov odbornej výchovy aj v bakalárskom študijnom programe

65. Podľa 2 ods. 4 vyhlášky č. 41/1996 Z.z. výchovno-vzdelávaciu činnosť pedagogických pracovníkov môže vykonávať aj pracovník, ktorý má odbornú spôsobilosť, ale nezískal požadovanú pedagogickú spôsobilosť. Na získanie pedagogickej spôsobilosti je potrebné začať najneskôr do dvoch rokov od vzniku prvého pracovného pomeru pedagogického pracovníka dopĺňujúce pedagogické štúdium a najneskôr do štyroch rokov pracovného pomeru ho úspešne skončiť.

66. Podľa 2 ods. 5 vyhlášky č. 41/1996 Z.z. na účely výchovno-vzdelávacej činnosti pedagogických pracovníkov v špeciálnych školách a v špeciálnych výchovných zariadeniach je potrebné, aby pedagogický pracovník s odbornou a pedagogickou spôsobilosťou do štyroch rokov od vzniku prvého pracovného pomeru v týchto školách a zariadeniach začal rozširujúce štúdium a najneskôr v siedmom roku od vzniku pracovného pomeru ho úspešne skončil.

67. Podľa prílohy VI. vyhlášky č. 41/1996 Z.z. Učitelia odborných predmetov na stredných školách, písm. CH Praktické vyučovanie - Požadované vzdelanie: vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa príslušného smeru a študijného odboru a dopĺňujúce pedagogické štúdium, na špeciálnych školách aj rozširujúce štúdium špeciálnej pedagogiky na pedagogickej fakulte.

68. Podľa § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť.

69. Predmetom sporu je určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru zo dňa 13.12.2010, ktorú dal žalovaný žalobcovi podľa § 63 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. b) Zákonníka práce pre nesplňanie predpokladu ustanoveného právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce.

70. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol pracovnoprávny vzťah na základe písomnej pracovnej zmluvy uzatvorenej dňa 02.09.1987 medzi Záposlovenský krajský národný výbor - odbor školstva v Bratislave (právny predchodca žalovaného) a žalobcom, na základe ktorej žalobca pracoval u žalovaného vo funkcii učiteľ dielenských cvičení a neskôr ako učiteľ praktického vyučovania mládeže. Dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 06.05.2005 bol žalobca preradený od 01.09.2004 do 31.12.2006 zo zaradenia učiteľ praktického vyučovania mládeže na výchovno-vzdelávaciu činnosť dospelých na základe Francúzsko - slovenskej rámcovej dohody o odbornom vzdelávaní zamestnancov A. A. Y. s miestom výkonu práce školiace centrum Y. povolání SPŠD Trnava. Neskorším dodatkom k dohode o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 28.12.2006 bolo toto preradenie žalobcu sa so súhlasom žalobcu a žalovaného predĺžené do 31.12.2007. Zo žalobcom predložených vysvedčení bolo preukázané, že žalobca ukončil štúdium na Strednej priemyselnej škole v H. odbor strojárstvo a nadobudol úplné stredné vzdelanie, následne na Pedagogickej fakulte v D. absolvoval 4 semestrové doplnkové pedagogické štúdium pre majstrov odborného výcviku z odborných učilíšť a na pedagogickej fakulte H. univerzity v H. dosiahol vysokoškolské vzdelanie prvého stupňa v študijnom odbore majster odbornej výchovy a bol mu priznaný titul bakalár. V potvrdení o zamestnaní zo dňa 02.01.2008 žalovaný označil zamestnanie žalobcu ako učiteľ odborných predmetov strednej školy.

71. Dňa 02.12.2010 za prítomnosti svedkov žalovaný ponúkol žalobcovi prácu vo funkcii údržbára z dôvodu, že žalobca nespĺňa predpoklady ustanovené právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce učiteľa strednej školy, teda najmenej vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa a preto nie je možnú mu prideliť prácu učiteľa strednej školy. Žalovaný ako zamestnávateľ nemá možnosť ponúknuť žalobcovi prácu zodpovedajúcu žalobcovej vysokoškolskej kvalifikácii, funkciu údržbára je žalobca schopný kvalifikovane vykonávať. V prípade, ak žalobca nebude ochotný prejsť na ponúknutú prácu vo funkcii údržbára, bude žalovaný nútený dať mu výpoveď. List žalovaného Ponuka na prechod na inú prácu zo dňa 01.12.2010 č. XXXXX/XXXX/SPŠDTt-XX, ktorej prílohou bola náplň práce údržbára a platové zaradenie, žalobca prevzal dňa 02.12.2010 o 7:50 hod. s tým, že ponuku si rozmyslí do 14:00 hod. Žalobca do 14:00. hod žalovanému neodpovedal, ale zaslal mu poštou Oznámenie, že k jeho ponuke "Prechod na inú prácu - ponuka, odpovie žalovanému do 7 dní v súlade so Zákonníkom práce.

72. Z Výpovede z pracovného pomeru zo dňa 03.12.2010 číslo X.XXX/XXXX/SPŠDTtXX podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1, ods. 2 písm. b/ Zákonníka práce vyplynulo, že žalovaný dáva žalobcovi výpoveď

podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1, ods. 2 písm. b/ Zákonníka práce pre nesplnenie predpokladov ustanovených právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce, keď žalobca nespĺňa kvalifikačné predpoklady (požadovaný stupeň vzdelania v príslušnom odbore), žalobca dosiahol vysokoškolské vzdelanie prvého stupňa v študijnom odbore majster odbornej výchovy a doplnkové pedagogické štúdium pre majstrov odborného výcviku. Žalobca teda nemôže vykonávať prácu učiteľa strednej školy pre úplné stredné odborné vzdelávanie, ktorí poskytuje SPŠD, pre nedostatok kvalifikácie. Výnimka zo stupňa vzdelania môže byť zachovaná iba pri vykonávaní rovnakej pracovnej činnosti s rovnakým alebo obdobným charakterom ako má činnosť, na ktorú bola udelená. Keďže na SPŠD sa nevykonáva rovnaká pracovná činnosť, túto nie je možné akceptovať pri študijných odboroch vyučovaných na SPŠD. Nakoľko žalobca nespĺňa predpoklady na výkon dohodnutej práce, nie je možné mu prideliť prácu učiteľa strednej školy, ktorá poskytuje úplné stredné odborné vzdelávanie. Ako zamestnávateľ nemá žalovaný možnosť ponúknuť mu prácu zodpovedajúcu jeho vysokoškolskej kvalifikácii. Žalovaný ponúka žalobcovi prácu vo funkcii údržbára.

73. Zo žiadosti žalovaného č. XXXXX/XXXX/SPŠDTt-XX zo dňa 03.12.2010 o prerokovanie výpovede zo dňa 03.12.2010 č. 0031/2010/SPŠDTt11 mal súd preukázané, že žalovaný požiadal ZO odborového zväzu o prerokovanie výpovede zo dňa 03.12.2010, ktorú ako zamestnávateľ dáva žalobcovi v súlade s § 63 ods. 1 písm. d) bod 1, ods. 2 písm. b/ Zákonníka práce žalobcovi s tým, že menovanému nie je možné pridelovať prácu v súlade s jeho pracovnou zmluvou, bola mu ponúknutá iná vhodná práca dňa 02.12.2010, na ponuku žalobca nereagoval. K žiadosti boli priložené listiny: ponuka na inú prácu s pracovnou náplňou, záznam o odovzdaní ponuky a výpoveď z pracovného pomeru. Žiadosť osobne prevzala 03.12.2010 L.. C.. Odborový zväz výpoveď zo dňa 03.12.2010 prerokoval dňa 08.12.2010. Podľa odborového zväzu výpoveď zo dňa 03.12.2010 nespĺňa predpoklady ustanovené právnymi predpismi, preto s výpoveďou odborový zväz nesúhlasil a svoju odpoveď k prerokovaniu výpovede doručil žalovanému dňa 10.12.2010.

74. Dňa 14.12.2010 bola žalobcovi doručená výpoveď z pracovného pomeru zo dňa 13.12.2010 číslo 0031/2010/SPŠDTt-15 podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1, ods. 2 písm. b/ Zákonníka práce pre nesplnenie predpokladov ustanovených právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce, keď požadovaným vzdelaním učiteľa strednej školy poskytujúcej úplné stredné odborné vzdelávanie najmenej vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v požadovanom študijnom odbore. Na vyučovanie predmetov prax a praktické cvičenia v študijných odboroch 3739 6 elektrotechnika v doprave a telekomunikáciách a 3765 6 technika a prevádzka dopravy, je požadované vzdelanie najmenej vysokoškolské druhého stupňa (požadovaný stupeň vzdelania) na elektrotechnickej alebo strojníckej fakulte v študijných odboroch zameraných na telekomunikácia alebo automobilovú techniku (požadované študijné odbory). Tým, že žalobca dosiahol vysokoškolské vzdelanie prvého stupňa v študijnom odbore majster odbornej výchovy, nespĺňa kvalifikačný predpoklad požadovaný stupeň vzdelania v požadovanom odbore. Žalovaný si ako zamestnávateľ splnil povinnosť ponuku vhodnej práce s pracovným zaradením údržbár, na ktorú nie je ochotný prejsť, žalovaný nemá možnosť ho ďalej zamestnávať. Výpovedná doba je trojmesačná a začína plynúť 01.01.2011. Pracovný pomer končí uplynutím výpovednej doby dňa 31.03.2011.

75. Výpoveď je jednostranný právny úkon účastníka pracovného pomeru adresovaný druhému účastníkovi tohto pomeru, ktorý smeruje k skončeniu pracovného pomeru. Zákon pre platnosť tohto právneho úkonu predpisuje formálne a obsahové náležitosti. Výpoveď medziiným musí byť písomná a doručená (§ 61 ods. 1 Zákonníka práce), zamestnávateľ v nej môže uplatniť iba výpovedný dôvod uvedený v Zákonníku práce, ktorý v nej musí skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom (§ 61 ods. 2 Zákonníka práce). Výpoveď zo strany zamestnávateľa musí zamestnávateľ vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov (§ 74 ods. 1 Zákonníka práce).

76. V zmysle § 74 Zákonníka práce výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov, inak je neplatná. Zástupca zamestnancov je povinný prerokovať výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa do desiatich kalendárnych dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľom. Ak v uvedenej lehote nedôjde k prerokovaniu, platí, že k prerokovaniu došlo. Prerokovanie výpovede zástupcami zamestnancov je hmotnoprávnou podmienkou výpovede zo strany zamestnávateľa. Zástupca zamestnancov je povinný prerokovať výpoveď zo strany

zamestnávateľa do siedmich pracovných dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľom. Ak v uvedenej lehote nedôjde k prerokovaniu, platí, že k prerokovaniu došlo.

77. Splnenie povinnosti zamestnávateľa prerokovať vopred so zástupcami zamestnancov (zástupcom zamestnancov je tiež odborový orgán) výpoveď danú zamestnancovi je hmotnoprávnou podmienkou platnosti výpovede zamestnávateľa. Účelom uloženia povinnosti zamestnávateľovi prerokovať vopred so zástupcami zamestnancov výpoveď zamestnancovi je poskytnúť ochranu zamestnancovi pred prípadným zneužívaním postavenia zamestnávateľa (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 72/2006, ktorý bol uverejnený v časopise Zo súdnej praxe pod č. 84/2007). Účinky splnenia tejto povinnosti zamestnávateľa nastanú, len ak je pri prerokovaní výpovede dôvod výpovede vymedzený tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom. Prerokovanie výpovede zástupcami zamestnancov sa musí uskutočniť vždy vo vzťahu ku konkrétnemu výpovednému dôvodu, pričom za platnú možno považovať len výpoveď, ktorej dôvod je totožný s výpovedným dôvodom uvedeným pri prerokovaní výpovede zamestnávateľa zástupcami zamestnancov. Z hľadiska povinnosti prerokovať výpoveď zamestnávateľa „vopred“ je potrebné uviesť, že hmotnoprávna podmienka v zmysle § 74 ods. 1 Zákonníka práce je splnená, ak odborový orgán prerokuje výpoveď pred tým, než zamestnávateľ voči zamestnancovi prejaví vôľu skončiť s ním jednostranne z určitého výpovedného dôvodu pracovný pomer. Pokiaľ bola výpoveď takto „vopred“ prerokovaná, môže zamestnávateľ vychádzať z jej prerokovania dovtedy, kým trvá výpovedný dôvod, ku ktorému sa vzťahuje ak výpoveď, ako aj hmotnoprávna podmienka výpovede - jej prerokovanie zástupcami zamestnancov. Len ak zamestnávateľ v čase od prerokovania výpovede zástupcami zamestnancov do prejavenia svojej vôľe voči zamestnancovi chce v porovnaní s už prerokovanou výpoveďou zmeniť výpovedný dôvod či už v dôsledku toho, že zamestnancovi chce dať výpoveď na základe iného zákonného ustanovenia alebo v dôsledku toho, že mu výpoveď chce dať na základe iného skutkového podkladu, musí výpoveď prerokovať so zástupcami zamestnancov podľa § 74 ods. 1 Zákonníka práce, pretože v tomto prípade so zreteľom na uvedené zmeny ide o novú výpoveď. Pokiaľ však k takýmto zmenám nedôjde, nevyžaduje sa (nové) prerokovanie výpovede, ak v nej uplatnený výpovedný dôvod už bol prerokovaný zástupcami zamestnancov v súlade s § 74 ods. 1 Zákonníka práce a jedinou odlišnosťou listiny, ktorá obsahuje zástupcami zamestnancov prerokovanú výpoveď, a listiny, ktorá obsahuje zamestnancovi danú výpoveď, je rozdielny dátum vyhotovenia (rozsudok Najvyššieho súdu č.k. 3 Cdo 192/2007 zo dňa 28.02.2008).

78. Zo zhodných tvrdení žalobcu a žalovaného mal súd preukázané, že výpoveď žalovaného zo dňa 13.12.2010 číslo XXXX/XXXX/SPŠDTt-XX bola žalobcovi doručená dňa 14.12.2010. Žalovaný v nej uplatnil ako výpovedný dôvod § 63 ods. 1 písm. d) bod 1, ods. 2 písm. b/ Zákonníka práce - nesplnenie predpokladov ustanovených právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce a výpovedný dôvod skutkovo vymedzil tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom. Porovnaním obsahu tejto výpovede a výpovede zo dňa 03.12.2010 číslo XXXX/XXXX/SPŠDTtXX súd zistil, že obe výpovede sú zhodné vo všetkých podstatných náležitostiach. Z výpovede svedkov O.. T., O.. A., L.. C. ako aj z listu ZO Odborového zväzu zo dňa 10.12.2010 mal súd preukázané, že odborový zväz dňa 08.12.2010 prerokoval výpoveď zo dňa 03.12.2010 č. XXXX/XXXX/SPŠDTtXX. Z takto „vopred“ prerokovanej výpovede mohol žalovaný vychádzať dovtedy, kým trval výpovedný dôvod, ku ktorému sa vzťahuje. Keďže text odborovým orgánom prerokovanej výpovede zamestnávateľa s dátumom 03.12.2010 č. XXXX/XXXX/SPŠDTtXX je takmer identický s výpoveďou datovanou 13.12.2010 číslo XXXX/XXXX/SPŠDTt-XX a žalobcovi danou 14.12.2010 (v oboch je rovnaký výpovedný dôvod a rovnako skutkovo vymedzený), treba mať za to, že odborový orgán prerokoval žalobcovi danú výpoveď a teda hmotnoprávna podmienka výpovede v zmysle § 74 ods. 1 Zákonníka práce bola v danom prípade splnená. S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu č.k. 3 Cdo 192/2007 zo dňa 28.02.2008 súd uvádza, že nové prerokovanie výpovede zo dňa 13.12.2010 č. XXXX/XXXX/SPŠDTt-XX., v ktorej uplatnený výpovedný dôvod už bol prerokovaný zástupcami zamestnancov v súlade s § 74 ods. 1 Zákonníka práce, nebolo potrebné, nakoľko jedinou odlišnosťou listiny, ktorá obsahuje zástupcami zamestnancov prerokovanú výpoveď a listiny, ktorá obsahuje zamestnancovi danú výpoveď, je rozdielny dátum vyhotovenia a spisová značka, pričom ide len o interný údaj zamestnávateľa, ktorý nie podstatný údajom.

79. Zamestnávateľ bol ďalej povinný ešte pred vypovedaním pracovného pomeru, splniť zákonnú povinnosť ponuky vhodnej práce podľa § 63 ods. 2 písm. b) Zákonníka práce. Ide o tzv. ponukovú povinnosť zamestnávateľa, ktorej splnenie je tiež hmotnoprávnou podmienkou platnosti výpovede z pracovného pomeru. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že aj túto povinnosť si žalovaný voči

žalobcovi splnil. V konaní bolo zhodným tvrdením žalobcu aj žalovaného preukázané, že žalovaný ponúkol dňa 02.12.2010 žalobcovi miesto údržbára, na ktorú ponuku si žalobca vymienil dať v lehote 7 dní žalovanému odpoveď. Žalobca sa však ani v lehote 7 dní ani neskôr k ponúknuť práci nevyjadril, čím ale zo strany žalovaného bola pri daní výpovedi žalobcovi jeho ponuková povinnosť ako ďalšia hmotnoprávna podmienka platnosti výpovede z pracovného pomeru splnená. Žalobca svoje tvrdenia, že konkrétne ponúknuté pracovné miesto údržbára bolo miestom na dobu určitú, externým, obsadeným a fiktívnym, nepreukázal. Skutočnosť, že žalovaný už pozíciu údržbára/školníka má obsadenú, nevyklučuje, že žalovaný vytvorí ďalšie miesto údržbára, nakoľko žalovaný je svojou pracovnou ponukou viazaný, pričom v prípade žalobcu malo dôjsť k zmene pracovnej zmluvy v časti druhu práce, nie doby trvania pracovného pomeru. Žalobca tvrdil, že žalovaný mu mohol ponúknuť aj miesto lektora v školiacom stredisku, avšak žalovaný potvrdením A. Z., s.r.o. zo dňa 08.03.2011 preukázal, že v školiacom stredisku nepotrebujú viac ako jedného školiteľa ich zamestnancov a žalovaný teda voľné pracovné miesto tohto druhu pre žalobcu v danom čase nemal.

80. Splnenie oboch uvedených hmotnoprávných podmienok platnosti výpovede konštatoval aj Krajský súd v Trnave v uznesení č.k. 24Co/253/2012-280 zo dňa 24.09.2013, ktorého vysloveným právnym názorom je prvostupňový súd viazaný s tým, že povinnosťou prvostupňového súdu v ďalšom konaní je doplniť dokazovanie so zameraním na posúdenie už len danosti výpovedného dôvodu a vyhodnotiť naplnenie zákonných podmienok a dôvodnosti použitého výpovedného dôvodu vo výpovedi danej žalovaným žalobcovi z hľadiska požiadavky na stupeň a odbor vzdelania, ktoré sú požadované pre výkon práce dohodnutej so žalobcom.

81. Z výpovede žalovaného zo dňa 13.12.2010 bolo preukázané, že žalovaný dal žalobcovi výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1, ods. 2 písm. b/ Zákonníka práce pre nesplnenie predpokladov ustanovených právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce, konkrétne z dôvodu, že žalobca nemá vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v požadovanom študijnom odbore. Pri tomto výpovednom dôvode, tzn. pre nesplnenie kvalifikačných predpokladov, ide o predpoklady, ktoré musia byť ustanovené vo všeobecne záväzných právnych predpisoch. K naplneniu uvedenej skutkovej podstaty pre nesplnenie predpokladov môže dôjsť kedykoľvek v priebehu pracovného pomeru, teda aj za situácie, že zamestnanec pri vzniku pracovného pomeru spĺňal predpoklady ustanovené právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce a neskôr zmenou povahy práce, alebo na základe iných dôvodov, tieto predpoklady nespĺňa. Žalovaný je komplexným vzdelávacím zariadením poskytujúcim vzdelávanie 4-ročných denných študijných odborov s maturitou v oblasti vyššieho sekundárneho vzdelávania. Dňa 01.11.2009 nadobudol účinnosť zákon č. 317/2009 Z.z. ktorý stanovuje, že kvalifikačné požiadavky pedagogického zamestnanca pozostávajú z odbornej spôsobilosti a z pedagogickej spôsobilosti. Kvalifikačným predpokladom na výkon pedagogickej činnosti je získanie profesijných kompetencií absolvovaním študijného programu alebo vzdelávacieho programu v požadovanom študijnom odbore poskytujúcom požadovaný stupeň vzdelania. Požadovaným stupňom vzdelania pre učiteľa strednej školy je najmenej vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa. Z vysvedčení predložených žalobcom mal súd jednoznačne preukázané, že žalobca dosiahnutým stredným odborným vzdelaním v študijnom odbore strojárstvo, doplnkovým pedagogickým štúdiom pre majstrov odborného výcviku učilíšť, vysokoškolským vzdelaním prvého stupňa v študijnom odbore majster odbornej výchovy nespĺňal ku dňu výpovede, t.j. 13.12.2010 kvalifikačné predpoklady stanovené v § 6 ods. 2, § 7 ods. 1 písm. a), § 7 ods. 2, § 13 ods. 3 písm. d) zákona č. 317/2009 Z. z. na výkon činnosti učiteľa strednej školy, ktorá poskytuje úplné stredné odborné vzdelanie, spočívajúce v dosiahnutí vzdelania v požadovanom študijnom odbore poskytujúcom požadovaný stupeň vzdelania.

82. Žalobca ďalej v konaní s poukazom na § 61 ods. 2 zákona č. 317/2009 Z.z. tvrdil, že žalovaný konkludentne aj faktickými úkonmi žalobcovi potvrdil výnimku zo vzdelania, ktorá mu zostáva zachovaná. Pracovná zmluva so žalovaným bola uzatvorená dňa 01.09.1984 s tým, že žalobca pracoval vo funkcii učiteľa dielenských cvičení, dohodou o zmene tejto pracovnej zmluvy a dodatkom k dohode bol žalobca preradený zo zaradenia učiteľa praktického vyučovania mládeže na výchovno-vzdelávaciu činnosť dospelých na základe Francúzsko-slovenskej rámcovej dohody o odbornom vzdelávaní zamestnancov A. A. Y. s 35 hodinovým základným úväzkom týždenne. Z uvedené vyplýva, že žalobca už nebol zaradený ako pedagogický zamestnanec, ale ako lektor výchovnovzdelávacej činnosti dospelých. V zmysle v tom čase platného § 50 zákona č. 29/1984 Zb. za pedagogického zamestnanca sa nepovažuje lektor školiacich stredísk. Žalobcu teda od 01.09.2004 nemožno považovať

za pedagogického zamestnanca, preto sa naňho ani nemôže vzťahovať výnimka zo vzdelania v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 317/2009 Z.z.

83. Ministerstvo školstva SR s platnosťou od 1.9.2005 schválilo učebný plán študijného odboru technika a prevádzka dopravy a s platnosťou od 1.9.2004 schválilo učebný plán študijného odboru elektrotechnika v doprave a telekomunikáciách s tým, že učebné osnovy už neobsahujú učebné predmety obsahujúce náplň dielenských cvičení alebo dielenskej praxe, čo prinieslo organizačnú zmenu vo vyučovaní. Od 01.09.2004 predmetom činnosti žalovaného nie je výučba učebných odborov, ale iba študijných odborov a keďže žalobca, ktorý vykonával prácu učiteľa dielenskej praxe, ktorá skončila dňom 01.09.2004, nemal u žalovaného čo vyučovať, bol preradený do školiaceho centra pre dospelých na základe Francúzsko-slovenskej rámcovej dohody o odbornom vzdelávaní zamestnancov A. A. Y.. Žalobca prestal spĺňať kvalifikačné predpoklady k 1.9.2005, pretože vyhláška Ministerstva školstva SR č. 374/2005 Z.z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška č. 41/1996 Z.z. v prílohe časti VI. písm. CH požadovala od učiteľov odborných predmetov na stredných školách, vyučujúcich praktické vyučovanie, vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa príslušného smeru a študijného odboru a dopĺňujúce pedagogické štúdium. Vzhľadom na uvedenú organizačnú zmenu tak žalovaný nemal pre žalobcu prácu zodpovedajúcu kvalifikácii učiteľa dielenského vyučovania, ani inú vhodnú prácu. Práve zmena právnej úpravy týkajúca sa požiadavky na kvalifikáciu učiteľa na strednej škole viedla k zmene pracovnej zmluvy, spočívajúcej v preradení žalobcu na výchovno-vzdelávaciu činnosť dospelých v školiacom stredisku na obdobie od 1.9.2004 do 31.12.2007, pre ktorú prácu nebolo podstatné vzdelanie pracovníka.

84. Je teda zrejmé, že v dôsledku zmeny právnej úpravy žalobca prestal na začiatku školského roka 2005/2006 spĺňať kvalifikačné predpoklady v rozsahu jeho odbornej spôsobilosti. Vzhľadom na to, že žalovaný žalobcovi žiadnu výnimku z plnenia kvalifikačného predpokladu vzdelania podľa doterajších predpisov, t.j. do 30.10.2009 neudelil a už od 1.9.2004, odkedy bol preradený na výchovno-vzdelávaciu činnosť dospelých v školiacom stredisku, žalobca funkciu učiteľa odborných predmetov strednej školy nevykonával, nemala mu byť aká výnimka zo vzdelania zachovaná.

85. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal svoje tvrdenie o daní, resp. zachovaní výnimky v tom zmysle, že žalobca spĺňa predpoklady udelenia výnimky z plnenia kvalifikačných predpokladov vzdelania, ktorú výnimku mal žalovaný akceptovať konkludentne (tým, že žalobcu neupozornil a nevyzval na doplnenie kvalifikácie), ale aj faktickými úkonmi (v určení platu zaradením do 8., resp. 9 platovej triedy, rozhodnutiami o plati, oznámenia o výške a zložení funkčného platu a pod.). Žalovaný konkludentné uznanie výnimky zo vzdelania žalobcu poprel s tým, že nebol povinný žalobcu na doplnenie vzdelania upozorňovať a vyzývať, pričom označenie pracovného zaradenia žalobcu v mzdových listoch je nepodstatné, mzdové listy pracovníkov musia byť vypracovávané v súlade s platnou pracovnou zmluvou, teda nebolo možné žalobcu zaradiť inak ako bol zaradený i napriek tomu, že nespĺňal kvalifikačné predpoklady. Uvedené tvrdenie preukazuje aj list Ministerstva školstva SR zo dňa 09.12.2004 adresovaný N. N. A. v obdobnom pracovnoprávnom spore v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 18Cpr/1/2011, podľa ktorého absolvovaným vysokoškolským štúdiom 1. stupňa nespĺňa kvalifikačné požiadavky vzdelania na vyučovanie v školách a v školských zariadeniach a prináleží mu zaradenie do 9. platovej triedy s odpočtom dvoch rokov z doby započítanej praxe. Konkludentným spôsobom vykonaný úkon nesmie vzbudzovať pochybnosti o tom, čo ním chcel účastník prejsť. Všetky dokumenty, na ktoré poukazuje žalobca, boli vyhotovené za iným účelom ako udelenie výnimky zo vzdelania žalobcovi, preto z nich nie je možné tento úmysel bez pochyb vyvodiť. Navyše pedagogická spôsobilosť je len jednou z dvoch zložiek kvalifikačných predpokladov učiteľa na strednej škole a na odbornú spôsobilosť neexistuje žiadna výnimka daná všeobecne záväznými predpismi a pre učiteľa predmetu prax na strednej škole sa vyžaduje len vzdelanie vysokoškolské druhého stupňa.

86. Svedkovia L. O. O., L. T. U., L. U. L., N. N. A., ktorí spolu so žalobcom vykonávali prácu školiteľov v školiacom stredisku vo svojich výpovediach nepotvrdili, že boli pedagogickými zamestnancami žalovaného. Svedkovia potvrdili, že náplňou ich práce bolo školenie pracovníkov pre A. A. Y. a že do školiaceho strediska chodili žiaci SPŠD v rámci výučby predmetu prax. Na hodinu praxe priviedol žiakov ich pedagóg. Ako školitelia vyhodnocovali túto prax žiakov podľa programu A., nie podľa hodnotenia školy, tematické plány výučby pripravovali sami, nikto im ich neschvaľoval. Svedkovia sa nezúčastňovali klasifikačných porád ako sa zúčastňujú učelia strednej školy. Vzhľadom na to, že uvedení svedkovia sami neboli pedagogickými zamestnancami žalovaného vyučujúci ako učelia strednej odbornej školy

predmet prax a praktické cvičenia, neboli podľa názoru súdu odborne spôsobilí posúdiť odbornú spôsobilosť žalobcu na výučbu predmetu prax a praktické cvičenia.

87. Žalobca namietal platnosť výpovede aj dôvodu, že žalovaný ho počas trvania pracovného pomeru na nesplnenie kvalifikácie neupozornil a nevyzval ho na doplnenie si kvalifikácie. Zákonník práce však takúto povinnosť zamestnávateľovi neukladá, preto žalovaný žiadnu povinnosť neporušil. Pokiaľ ide o ďalšie tvrdenie žalobcu, že výpovedný dôvod pre nesplnenie kvalifikácie nemôže byť daný z dôvodu, že žalovaný sa nepostaral o to, aby žalobca získal vysokoškolské vzdelanie II. stupňa, toto nie je dôvodné. Z ustanovenia § 153 Zákonníka práce síce vyplýva, že zamestnávateľ sa stará o prehlbovanie kvalifikácie zamestnancov alebo o jej zvyšovanie, avšak toto ustanovenie má na mysli taký prípad, ak ide o takú kvalitatívnu zmenu jednotlivých prvkov kvalifikácie zamestnanca na tej istej horizontálnej úrovni bez zmeny kvalifikačného stupňa, ktorý nepredstavuje kvalitatívnu zmenu kvalifikácie zamestnanca na vertikálnej úrovni. Ide o permanentnú inováciu profesionálnych znalostí zamestnanca, potrebných na výkon práce podľa pracovnej zmluvy. Z uvedených skutočností vyplýva, že v danom prípade nebolo povinnosťou žalovaného starať sa o prehlbovanie kvalifikácie žalobcu v tom zmysle, aby dosiahol vysokoškolské vzdelanie II. stupňa.

88. Žalobca ďalej namietal, že žalovaný mu výpoveď dal predčasne s poukazom na § 61 ods. 2 a 3 zákona č. 317/2009 Z.z., nakoľko žalovaný mu neumožnil doplniť si kvalifikačný predpoklad do 31. decembra 2013, resp. do 31.12.2015. Podľa § 61 ods. 2 zákona č. 317/2009 Z.z. sa jedná o doplnenie kvalifikačného predpokladu podľa § 8 ods. 1 písm. a) <., teda o vzdelanie v oblasti pedagogiky, psychológie a didaktiky vyučovacích predmetov alebo didaktiky odborného výcviku, t.j. o doplnenie pedagogickej spôsobilosti a nie o doplnenie odbornej spôsobilosti, ktorej nedostatok je dôvodom výpovede. Podľa § 61 ods. 3 zák. č. 317/2009 Z.z. sa jedná o doplnenie kvalifikačného predpokladu podľa § 8 ods. 1 písm. b) <., teda doplnenie špeciálnopedagogickej spôsobilosti pre výučbu žiakov so zdravotným znevýhodnením, ktorých však žalovaný nevyučuje, preto sa toto ustanovenie žalobcu vôbec netýka.

89. Žalobca ďalej poukazyval na zachovanie mu výnimky podľa Vyhlášky Ministerstva školstva SR č. 41/1996 Z.z. z dôvodu, že podľa § 10 ods. 6 od požiadavky uvedenej v § 2 ods. 4 a 5 < možno u pedagogického pracovníka, ktorý má odbornú spôsobilosť, upustiť v prípade, ak pedagogický pracovník pôsobí najmenej pätnásť rokov vo výchovno-vzdelávacom procese a dosiahol vek 45 rokov, ktoré podmienky žalobca spĺňa. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že od tejto požiadavky možno upustiť len u pracovníka, ktorý má odbornú spôsobilosť. Žalobca však odbornú spôsobilosť nemá, preto sa na neho možnosť upustenia od požiadavky v § 2 ods. 4 a 5 citovanej vyhlášky nevzťahuje. Navyše § 2 ods. 4 <C.na ktorý žalobca poukazuje, upravuje získanie pedagogickej spôsobilosti u pracovníka, ktorý má odbornú spôsobilosť, teda ani toto ustanovenie sa nevzťahuje na žalobcu rovnako ako ani § 2 ods. 5 týkajúci sa špeciálnych škôl. Žalobca ďalej poukázal na 2 ods. 3 vyhlášky č. 41/1996 Z.z. v znení vyhlášky MŠ SR č. 200/2002 Z.z., podľa ktorého pedagogickú spôsobilosť si pedagogickí zamestnanci doplnia v doplňujúcom pedagogickom štúdiu, u majstrov odbornej výchovy aj v bakalárskom študijnom programe. Žalovaný ako stredná odborná škola poskytuje vzdelávanie v študijných odboroch prostredníctvom učiteľov strednej školy, u ktorých sa vyžaduje najmenej vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa a nie prostredníctvom majstrov odbornej výchovy, u ktorých postačuje vysokoškolské vzdelanie prvého stupňa, preto námietka žalobcu o tom, že majstrom odbornej výchovy postačuje bakalárske vzdelanie, je irelevantná. Žalobca by mohol vyučovať na strednej škole s učebnými odborními (bývalé učilišťa).

90. Počet nadčasových hodín ostatných pedagogických pracovníkov, ktoré podľa žalobcu mal žalovaný žalobcovi ponúknuť, je v danom prípade nepodstatný. Táto skutočnosť by bola dôležitá v prípade, ak by žalobca spĺňal kvalifikačné a odborné predpoklady tak, ako to zákonodarca taxatívne uvádza v zákone č. 317/2009 Zb. a mal by naplnený požadovaný základný úväzok svojich predmetov v počte 10 hodín týždenne.

91. Pokiaľ ide o skutočnosti pred dňom doručenia výpovede, tieto podľa názoru súdu nie sú rozhodujúce. Bolo na dohode účastníkov konania za akých okolností uzavreli dohodu o zmene pracovnej zmluvy. Rozhodujúcou skutočnosťou je, či ku dňu doručenia výpovede žalobcovi existovali dôvody výpovede, keďže žalobca nespĺňal predpoklady ustanovené právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce. Žalobca ku dňu výpovede nespĺňal kvalifikačné predpoklady v zmysle § 7 ods. 2 zák. č. 317/2009 Z.

z., nakoľko nezískal vysokoškolské vzdelanie II. stupňa a zároveň nepreukázal, že žalovaný mu udelil výnimku z plnenia kvalifikačného predpokladu vzdelania a že táto mu zostáva zachovaná.

92. Pokiaľ žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 5Co/116/200 súd uvádza, že predmetom konania Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 5Co/116/2006 bolo určenie neplatnosti výpovede danej zamestnancovi dňa 15.06.2005, t.j. za účinnosti inej právnej úpravy ako bola účinná v čase výpovede žalobcu dňa 13.12.2010, kedy bol účinný zákon č. 317/2009 Z.z. o pedagogických zamestnancoch a odborných zamestnancoch.

93. Z vykonaného dokazovania s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, nakoľko dôvody výpovede, ktorú dal žalovaný žalobcovi listom zo dňa 13.12.2010, doručeným mu dňa 14.12.2010, podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1, ods. 2 písm. b/ Zákonníka práce, sú dané a žalovaný zároveň splnil všetky hmotnoprávne podmienky platnosti výpovede, preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

94. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

95. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

96. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

97. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

98. Podľa čl. 4 ods. 1,2 CSP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci (1). Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít (2).

99. Podľa § 259 CSP ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

100. Podľa § 258 ods. 1 CSP svedkovi môže súd ako svedočné priznať náhradu účelne vynaložených hotových, preukázaných a uplatnených výdavkov spojených s jeho výsluchom.

101. Vzhľadom na to, že CSP neobsahuje ustanovenie o náhrade trov konania štátu, rozhodol súd o náhrade trov konania štátu v zmysle čl. 4 CSP podľa ustanovenia § 259 a § 258 ods. 1 CSP upravujúceho právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Uznesením č.k. 12C/79/2011-515 zo dňa 16.11.2016 súd priznal svedkyni svedočné vo výške 17,06 eur, ktoré bude vyplatené svedkyni po právoplatnosti tohto uznesenia zo štátnych prostriedkov a po jeho vyplatení vznikne štátu nárok na náhradu trov konania. Vzhľadom na to, že ku dňu vyhlásenia rozsudku nebolo ešte predmetné uznesenie právoplatné a svedočné nebolo v tom čase ešte svedkyni vyplatené, rozhodol súd tak, že o náhrade trov konania štátu súd rozhodne samostatným uznesením po jeho vzniku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trnava. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti

ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.